

Trzecie Testament

Kompendium Boskich Objawień z 12-tomowego dzieła objawionego „Księga Prawdziwego Życia”

Służba Książki dla Życia

12-tomowe dzieło Libro de la Vida Verdadera (Księga Prawdziwego Życia)
jest spuścizną dla całej ludzkości

i jest zarejestrowane w

„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública” w Meksyku D.F.

pod numerami 26002, 20111 i 83848.

Więcej informacji na temat oryginalnego wydania hiszpańskiego:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888,
Meksyk, D.F., C.P. 06000

Tłumaczenie i opracowanie:

Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Stan na październik 2016 r.

Opracowanie (nowa ortografia i układ graficzny):

Buchdienst zum Leben

Manfred Bäse

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42

E-mail: manfredbaese@gmx.de

Trzecie Testament jest tłumaczone na inne języki za pomocą *DeepL Translator*, wykorzystując tę niemiecką wersję jako plik źródłowy.

Są to autentyczne, oryginalne pisma przetłumaczone przez Gottholda Göldenbotha i opublikowane przez wydawnictwo Reichl Verlag, które są objęte prawami autorskimi. Muszą one pozostać w swojej pierwotnej czystości i nie mogą być zmieniane. Byłoby to grzechem i pociągałoby za sobą boski sąd.

Odpowiedzialną za tę inicjatywę jest **Anna Maria Hosta** w imieniu Pana, Jezusa Chrystusa, naszego Boga, właściciela tych pism.

(E-mail: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – link do pobrania: www.DeepL.com/Translator (wersja biznesowa)

DeepL tłumaczy obecnie na ponad 100 języków i można go pobrać na komputer. Do tłumaczenia potrzebne jest połączenie z Internetem.

Wydane przez wydawnictwo Bookmundo
Wydanie 1 – 2026
ISBN: 9789403895192

... „Chcę, abyście w wypełnieniu moich prorocstw, korzystając ze słów, które wam dałem, tworzyli tomy książek, a później sporządzali z nich wyciągi i interpretacje oraz przekazywali je swoim bliźnim.” (6, 52 *)

** Liczba przed przecinkiem odnosi się do numeru nauki, a liczba po przecinku do numeru wersetu w 12 tomach książki „Księga Prawdziwego Życia”.*

... „Tą księgą, którą ludzkość w końcu uzna za Trzecie Testament, macie bronić mojej sprawy. Ludzkość zna jedynie prawo „Pierwszego Czasu” oraz to, co jest zapisane w Pierwszym i Drugim Testamencie. Jednak Trzecie Testament zjednoczy i skoryguje to, co ludzie zmienili z powodu braku przygotowania i zrozumienia.” (348, 26)

... „Ten głos, który was wzywa, jest głosem Boskiego Mistrza. To słowo pochodzi od Tego, który wszystko stworzył. Istota tego dzieła stanie się kamieniem węgielnym, na którym w przyszłości spoczną wszystkie porządki. Ten, który ma moc uczynienia wszystkiego, przemieni wasze serca z kamienia w świątynię miłości i wzniosłości i zapali światło tam, gdzie była tylko ciemność.” (50, 2)

Uwaga dla czytelnika:

Człowiek to coś więcej niż tylko jego ciało. Jest on istotą duchową w ziemskim ciele. Ta istota duchowa składa się z ducha i duszy. Duch kieruje ciałem poprzez duszę.

W języku potocznym terminy „duch” i „dusza” są często używane jako synonimy. Wynika to w szczególności z ustaleń Kościoła katolickiego.

W hiszpańskich pismach, na których opiera się tłumaczenie, dla obu pojęć używa się słowa „espíritu”, z wyjątkiem fragmentów tekstu, w których oba pojęcia są wymienione razem i wyjaśniono ich wzajemny stosunek.

W takich przypadkach, aby dokonać niezbędnego rozróżnienia, „duch” jest wyrażany hiszpańskim słowem oznaczającym „sumienie” i „świadomość”, a mianowicie „conciencia”.

Ponieważ jednolite tłumaczenie z użyciem tylko jednego terminu dla „espíritu” w niemieckim przekładzie doprowadziłoby do niejasności, tłumacze dołożyli wszelkich starań, zgodnie z najlepszą wiedzą i sumieniem, aby przetłumaczyć „espíritu” zgodnie z powyższymi wyjaśnieniami odpowiednio jako „Geist” (duch) lub „Seele” (dusza) albo „Geistseele” (dusza duchowa).

W razie wątpliwości prosimy czytelnika o interpretowanie tekstów objawień zgodnie z ich sensem.

Przedmowa

Niniejsza książka zawiera zbiorczy wybór fragmentów tekstów z 12 tomów zawierających boskie objawienia, które ukazały się w Meksyku w latach 1956–1962 pod tytułem „Libro de la Vida Verdadera”. W tych objawieniach lub naukach Bóg objawił się jako Stwórca, Sędzia i Ojciec, a Chrystus jako Jego „Słowo” i Boski Mistrz Mądrości pochodzącej od Boga, w jedności Ducha Świętego z Nim.

Nie było łatwym zadaniem znalezienie i wybranie spośród ogromnej liczby tekstów nauczania tych, które pod względem treści i języka najlepiej nadawały się do wydania fragmentów uporządkowanych tematycznie oraz były niezbędne dla poszczególnych tematów w celu ich możliwie najpełniejszego przedstawienia. Okazała się również konieczność włączenia do niemieckiego kompendium kilku wersów o pokrewnym znaczeniu, aby oddać konkretną treść zawartą w jednym wersecie oryginalnego wydania. W przypadku innych fragmentów tekstu konieczne było uwzględnienie tylko części większego wersetu oryginalnego o zróżnicowanej treści tematycznej.

Podczas tłumaczenia hiszpańskiego tekstu oryginalnego Kund na język niemiecki nadrzędną zasadą było dokładne oddanie sensu, ponieważ stanowi on esencję Słowa Bożego. Tam, gdzie było to możliwe, hiszpański tekst został również oddany w sposób jak najbardziej wierny, tak że czasami w tekstach tych pojawiają się nieco osobliwe i nieznane słowa, pojęcia i sformułowania. W niektórych przypadkach konieczne było zatem dodanie przypisu w celu dokładniejszego wyjaśnienia. Zasadniczo jednak kładziono również nacisk na przyjemny i zrozumiały niemiecki styl wyrazu, dlatego często rezygnowano z dosłownego tłumaczenia, jeśli takie byłoby nieestetyczne językowo, a sens danego fragmentu tekstu można było wyrazić bez utraty znaczenia również w dobrym języku niemieckim.

Chociaż nosiciele głosu, będąc w stanie uniesienia, nie brali świadomie udziału w formułowaniu objawień i udostępniali jedynie swoją mniej lub bardziej rozwiniętą zdolność językową i pojęciową jako narzędzie dla boskiego objawienia, i chociaż siła słowna objawień znacznie przewyższała ich normalną zdolność wyrażania się, jasność językowa i możliwości wyrazowe objawień

zależały jednak również od przygotowania duchowo-psychicznego oraz zasobu słownictwa danego przekazu.

Szczególny problem stanowiło wierne tłumaczenie pojęć „duch” i „dusza”, ponieważ w wydaniach hiszpańskich całkowicie brakuje terminów „alma” lub „anima” na określenie „duszy”, a zamiast tego używa się słowa „duch”: „espiritu”. W niektórych przypadkach decyzja, czy „espiritu” należy przetłumaczyć w jego pierwotnym znaczeniu jako „duch”, czy jako „dusza”, była więc dość trudna i musiała zostać podjęta zgodnie z najlepszą wiedzą i sumieniem. Przyczyną tych częściowo mylnych zastosowań słów nie były same boskie objawienia, lecz zwyczaje językowe osób przekazujących słowa oraz błędna decyzja podjęta podczas późniejszej kompilacji i pierwszego wydania „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA” w Meksyku.

Niniejsze kompendium, podzielone na tematy, ma służyć zainteresowanemu czytelnikowi oraz wszystkim ludziom dążącym do poznania i prawdy, aby uzyskać kompleksowy przegląd tego, co Duch Boży objawił w trakcie licznych objawień w Meksyku przed końcem roku 1950, tj. w latach 1884–1950, objawił ludzkości jako nowe przesłanie i nauczanie. Przede wszystkim jednak ma ono za zadanie ułatwić i wspierać dogłębne studiowanie oraz pogłębianie nauki Ducha, nowego Słowa Bożego.

Dzięki przejrzystej strukturze tematycznej, na podstawie spisu treści możliwe jest szybkie odnalezienie tematów i fragmentów tekstu, które aktualnie zajmują czytelnika lub które są mu potrzebne do dyskusji z osobami o odmiennych poglądach lub do rozmowy z braćmi i siostrami w Duchu.

Zlecenie i upoważnienie do stworzenia tego kompendium w tej formie i pod tym tytułem zostały udzielone przez samego Chrystusa w Jego nowym Słowie. Poszczególne rozdziały książki poruszają po jednym temacie (z wyjątkiem rozdziałów 61–63) i są zrozumiałe dla osób szczególnie zainteresowanych, nawet bez znajomości poprzednich rozdziałów. Niemniej jednak, aby w pełni pojąć naukę duchową, zalecane i konieczne jest systematyczne studiowanie dzieła od pierwszego do ostatniego rozdziału.

Do codziennego budowania i wskazówek szczególnie nadają się rozdziały 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 i 65, przy czym należy zwrócić szczególną uwagę na kompletne nauki zawarte w niemieckich wydaniach tłumaczeniowych „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA” »Libro de la Vida Verdadera«, które są dostępne w księgarniach pod adresem . Dzięki nim zainteresowany czytelnik lub wierzący może uzyskać wyobrażenie o tym, jak przebiegały boskie objawienia jako całość,

a czytając je, podobnie jak to Trzecie Testament, może doświadczyć głębokiej radości i oświecenia dla ducha i serca. Niech to spotka wszystkich ludzi dobrej woli.

Wydawca

Wprowadzenie

Większość chrześcijan, niezależnie od wyznania czy grupy wyznaniowej, do której należą, uzna tytuł tej książki: „Trzecie Testament” za arogancję, ponieważ to dzieło nowego objawienia stawia się w ten sposób na równi ze znanym im Starym i Nowym Testamentem Biblii, które jako Pismo Święte i podstawa ich wiary są uważane za zamknięte i nie wymagające kontynuacji ani rozszerzenia.

Jednak prawdziwy znawca Biblii będzie wiedział, że to tradycyjne podejście nie ma podstaw w autorytatywnych naukach Jezusa, przekazanych nam w Ewangeliach Nowego Testamentu. Wręcz przeciwnie! W swoich przemowach pożegnalnych Jezus wielokrotnie mówił o swoim powrocie, a w związku z tym o „Duchu Prawdy”, „Duchu Pocieszyciela”, „Duchu Świętym”, który wtedy „wprowadzi nas w pełnię prawdy”.

Apostoł Paweł wyraził swoje przekonanie o wielkim nadchodzącym objawieniu Boga w pełni czasów słowami: „Teraz poznaję po części, ale wtedy poznam tak, jak jestem poznany” (1 Kor 13, 12).

Niniejsze wprowadzenie ma na celu przekazanie wierzącym chrześcijanom, a także wszystkim zainteresowanym czytelnikom tej książki, prawdziwą wiedzę o jej powstaniu oraz o tym, w jaki sposób i w jakich okolicznościach zewnętrznych spełniła się obietnica Jezusa dotycząca Jego powtórnego przyjścia, ponieważ pomimo stwierdzeń zawartych w samych objawieniach niektóre pytania pozostałyby otwarte i mogłyby dać powód do wątpliwości i błędnych wyobrażeń. Wprowadzenie to ma również ułatwić zrozumienie tego, co Duch Boży pozostawił ludzkości w swoim nowym objawieniu jako Trzecie Testament.

Jak każdy czytelnik tego nowego Słowa Bożego może sam stwierdzić, promieniuje ono najwyższym autorytetem, mądrością i miłością. Jest to spełnienie obietnicy Jezusa dotyczącej Jego powrotu „w obłoku” (Łk 21, 27), co – wyrażone symbolicznie językiem Ducha – oznacza: w sposób duchowy. W ten sposób to Trzecie Testament Boże, jako uporządkowane tematycznie podsumowanie boskich objawień w Meksyku, jest prawdziwym świadectwem powrotu Chrystusa „w Duchu”, jest to Jego aktualne przesłanie i nauka dla ludzkości w skondensowanej formie.

Słowo to ma służyć współczesnemu człowiekowi jako duchowa pomoc w orientacji i doprowadzić go do lepszego i głębszego zrozumienia Boga, samego siebie, sensu swojego istnienia na ziemi oraz wydarzeń, które spotykają go w życiu osobistym, a także wydarzeń i przemian, które nieuchronnie towarzyszą

nadejściu „Wiek Ducha Świętego”. O tym czasie mówił już średniowieczny opat Joachim z Fiore i wielu innych po nim. Jest to nadchodzące królestwo pokoju Chrystusa na ziemi, obiecanie ludzkości od czasów proroków.

Wraz z duchowym powrotem Chrystusa w Słowie ta era Ducha i uduchowienia człowieka już nadeszła, a Chrystus swoim nowym słowem miłości wskazał drogę do niej.

Wbrew wszelkim oczekiwaniom chrześcijaństwa, centralnym wydarzeniem w powrocie Chrystusa nie jest nic przyszłego, lecz już historia: miało ono miejsce w latach 1866–1950 w całkowitej ciszy, niezauważone i niezauważone przez „wielki świat” i chrześcijaństwo! Nie w centrum zachodniego chrześcijaństwa, w Rzymie, ani w centrum prawosławnej pobożności na górze Athos, ani, jak wielu się spodziewało, w starożytnej judeochrześcijańskiej Jerozolimie, ani w środowisku teologii protestanckiej i filozofii religii, ale w kraju tzw. Trzeciego Świata, w Meksyku! I to nie w ramach dominującego Kościoła katolickiego, pełnego władzy i przepychu, ale w środowisku ubóstwa i nieistotności, wśród prostych, niewykształconych ludzi na przedmieściach lub w peryferiach Meksyku, skąd promieniowało i rozprzestrzeniało się na cały kraj. Kto by się tego spodziewał?

Powtórne przyjście Chrystusa urzeczywistniło się w postaci objawień Chrystusa, odbieranych w sposób duchowy przez wybranych przez Niego ludzi znajdujących się w stanie ekstazy, w ramach nowo powstałych, charyzmatycznych, chrześcijańsko-spirytualistycznych wspólnot lub bractw.

Znaczna część tych objawień została w ostatnich latach przed 1950 r. zapisana stenograficznie, a następnie opublikowana w 12 tomach zbiorczych pod tytułem „Libro de la Vida Verdadera”, co po niemiecku oznacza: „KSIĘGA PRAWDZIWEGO ŻYCIA”. W ostatnich latach wszystkie wcześniejsze nauki zostały powtórzone w rozszerzonej i pogłębionej formie. Niniejsza książka zawiera staranny wybór tekstów z tego dzieła, dotyczących wszystkich poruszanych w nim tematów.

Ten zbiór nauk Chrystusa, a także uporządkowane tematycznie fragmenty z niego, od samego początku były przewidziane przez Pana jako Jego Trzecie Testament dla ludzkości, a zwłaszcza dla chrześcijaństwa. Prawda tego poważnego stwierdzenia ma zostać wyjaśniona czytelnikowi poprzez niniejsze wprowadzenie.

Wybór Meksyku jako kraju przeznaczonego w Słowie na powrót Chrystusa ma, zgodnie ze Słowem Pana, swoją podstawę w tym, że indiańscy przodkowie dzisiejszych mieszkańców byli w Jego imieniu męczeni i siłą „chryścianizowani”

przez hiszpańskich konkwistadorów. Z drugiej strony, ludy te i ich dzisiejsi potomkowie, poprzez wielowiekowe uciskanie i niewolę, rozwinęli w sobie więcej braterskiego ducha, humanitaryzmu, pokory serca i tolerancji niż inne narody na ziemi, zwłaszcza europejskie. Dlatego też wiele dojrzałych dusz ze starego, wybranego „ludu Izraela” narodziło się w obecności wśród ludu meksykańskiego i było świadkami spełnienia obietnic danych „duchowemu Izraelowi”.

Również narodziny Jezusa, pierwsze przyjście Chrystusa na świat, nie miały miejsca w centrach władzy i cywilizacji Rzymu czy Grecji, ani nawet w żydowskim centrum kultury, Jerozolimie, lecz na uboczu, w skromnych warunkach, a ojczyzną Jezusa i głównym obszarem Jego działalności była Galilea, pogardzana przez jerozolimskich Żydów. W związku z tym dawni uczeni w Piśmie, kierowani poczuciem wyższości, mówili: „Cóż dobrego może pochodzić z Nazaretu?”. Dzisiejsi teologowie nie powinni popełniać tego samego błędu i z poczuciem intelektualnej wyższości potajemnie myśleć: „Cóż dobrego i wielkiego może pochodzić z Meksyku?”.

Jakie są powody, by sądzić, że tamtejsze objawienia duchowe są rzeczywiście boskiego pochodzenia? Przede wszystkim same objawienia, które są niewątpliwie przepełnione duchem i nastawieniem Chrystusa oraz miłością i miłosierdziem Ojca Niebieskiego. Czyż serce jakiegokolwiek człowieka mogłoby pozostać na to obojętne? Również mądrość i głębia myśli, objawień, napomnień i nauk składają wymowne świadectwo o ich autorze. Jaki duch zwodniczy byłby w stanie udawać to wszystko z mrocznymi zamiarami? Na czym miałyby one polegać, skoro te nauki mogą służyć jedynie poprawie, rozwojowi i uszlachetnieniu rodzaju ludzkiego?

Kolejnym powodem przemawiającym za autentycznością tych objawień jako nowego Słowa Bożego jest fakt, że miały one miejsce przez tak długi okres czasu i za pośrednictwem tak wielu różnych przekazicieli oraz w tak wielu różnych miejscach, a mimo to pod względem ducha i charakteru mają jednolity charakter i wyraźnie wskazują na jedno źródło objawienia. Jaka mroczna siła byłaby w stanie przez dziesięciolecia organizować coś takiego w całym kraju jako zwodniczą iluzję – na pośmiewisko Boga? Jest to po prostu niemożliwe i Bóg, jako kochający Ojciec swoich ludzkich dzieci i najwyższy kierownik ziemskich losów, nigdy by na to nie pozwolił.

Inne poważne powody potwierdzające prawdziwość tych objawień jako świadectwa duchowego powrotu Chrystusa w Słowie to zgodność między obietnicami Jezusa dotyczącymi Jego powrotu i jego „znaków” a wydarzeniami w

Meksyku w okresie wstrząsających i zmieniających świat wydarzeń, obejmujących dwie wojny światowe. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na wstęp do tomu I „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA” zatytułowany: „Powrót Chrystusa w świetle biblijnych obietnic”, a także na studium Ernesta Enkerlina zatytułowane „Dzieło Ducha Bożego”, oba opublikowane przez wydawnictwo Reichl Verlag.

W XIX wieku chrześcijaństwo otrzymało ważne świadectwo dotyczące regionu świata, a tym samym również Meksyku jako miejsca duchowego powrotu Chrystusa, od tak zwanego „pisarza Bożego”, Jakoba Lorbera. W jednym z fragmentów swojego wielkiego dzieła nowego objawienia Jezus mówi, że Jego duchowy powrót nastąpi w kraju położonym za wielkim oceanem, czyli za Atlantykiem (Gr. Ew. J 94, 14-15). Czy nie powinno to być dla wierzących w objawienia Lorbera i wszystkich duchowo czujnych chrześcijan okazją do zastanowienia się, czy ta przepowiednia nie spełniła się już, i do zbadania, czy w którymś z krajów kontynentu amerykańskiego wydarzyło się coś, co rości sobie do tego prawo i spełnia te wymagania? Jednak kryterium oceny nie powinna być tylko wielkość objawionej wiedzy o stworzeniu, ale przede wszystkim wyrażona w niej boska miłość i mądrość.

Takie wydarzenie rzeczywiście miało miejsce i rozpoczęło się na początku lat sześćdziesiątych XIX wieku w Meksyku. Prosty człowiek z ludu, imieniem Roque Rojas, miał wówczas, 23 czerwca 1861 roku, pierwsze doświadczenie powołania przez Archanioła Gabriela oraz wizję, w której ogłoszono mu jego misję jako ziemskiego poprzednika Pana.* Gdy kolejna wielka wizja utwierdziła go w przekonaniu o autentyczności jego boskiego powołania, zaczął opowiadać innym o przesłaniach i wizjach, które otrzymywał w stanie ekstazy, i dzięki swojej sile przekonywania oraz wiarygodności stopniowo zgromadził wokół siebie wspólnotę wiernych. Dzięki pojawiającemu się darowi duchowego uzdrawiania stał się w późniejszym czasie szeroko znany i bardzo ceniony przez wszystkich szukających pomocy i rady. Założył pierwsze miejsce spotkań, w którym 1 września 1866 roku po raz pierwszy przemówił przez niego Elias, a siedmiu mężczyzn i kobiet zostało wyświęconych na przywódców nowo powstających wspólnot, symbolizujących Siedem Pieczęci odpowiednich epok historii zbawienia.

** Bardziej szczegółowe informacje na ten temat można znaleźć we wstępie do książki „Die Dritte Zeit” (Trzeci Czas), wydawnictwo Reichl Verlag*

Kiedy uczestnicy spotkania w Wielkim Tygodniu 1869 roku nie okazali szacunku i pobożności, jakich oczekiwał od nich Roque Rojas, ogarnął go święty gniew i zniszczył on otrzymane dotychczas przez siebie boskie objawienia przekazane

przez Eliasza. Ogłosił zamknięcie miejsca zgromadzeń, kładąc tym samym przedwczesny kres swojej błogosławionej działalności. Jednak dobre ziarno, które zasiał, wykiełkowało i zakwitło w innych miejscach, a w jednej ze wspólnot Siedmiu Pieczęci, wiele lat później, w 1884 roku, po raz pierwszy przemówił sam Chrystus poprzez jedną z głosicielek, która pozostała wierna misji. Od tego momentu boskie objawienia trwały nieprzerwanie, przez pokolenia, aż do końca 1950 roku.

W tym czasie liczba zborów i wierzących stale rosła, tak że ten chrześcijańsko-spirytualistyczny ruch, określony przez Chrystusa jako Jego dzieło duchowe, obejmował w końcu kilkaset zborów z tysiącami wyznawców w całym kraju.

Wierni gromadzili się regularnie w niedzielne przedpołudnia w swoich skromnych salach parafialnych lub w prywatnych pomieszczeniach, a wszędzie tam, gdzie dostępny był jeden lub kilku przekazicieli Słowa, Duch Boży objawiał się jednocześnie, w zależności od potrzeb i zdolności odbiorczych słuchaczy.

Raz w tygodniu odbywały się nabożeństwa uzdrawiające, podczas których świat duchowy Boga objawiał się duchowo, nauczając, doradzając i uzdrawiając. Miało miejsce wiele duchowych uzdrowień ciała i duszy, ale niestety nie zostały one zapisane i nie pozostawiono o nich świadectwa dla potomności. Najwyraźniej nie uważano ich za nic niezwykłego ani wartego przekazania.

Wraz z zapowiedzianym i ustalonym już dawno przez Pana zakończeniem boskich objawień oraz objawień ze świata duchowego Boga na koniec roku 1950 nastąpił głęboki rozłam w ramach Dzieła Ducha, podział między zborami, które przestrzegały tego nakazu Chrystusa i zrezygnowały z dalszych objawień duchowych, a tymi gminami i ich przywódcami, którzy się do niego nie zastosowali i odtąd wprawiali swoich medium w stan transu, otwierając w ten sposób drzwi i bramy dla niższych światów duchowych oraz duchów zwodniczych, umożliwiając im przekazywanie fałszywych objawień Chrystusa i duchów.

Niestety, te nieposłuszne wspólnoty miały znacznie większą siłę przyciągania dla zwykłych ludzi niż te, które pozostały wierne, których członkowie w większości rozpadli się na małe grupy lub przeszli do drugiego obozu, ponieważ tam „oferowano” więcej dla ludzkiej żądzy rozrywki i sensacji niż podczas cichych nabożeństw z czytaniem fragmentu nauczania i następującą po nim wymianą myśli na ten temat.

Pomimo tych niekorzystnych okoliczności po 1950 roku grupa mężczyzn i kobiet, w większości byłych głosicieli, zaczęła zbierać rozproszone po całym kraju objawienia, aby opublikować je w formie książkowej i przedstawić ludzkości. Musieli przy tym opierać się głównie na kopiach maszynopisów, które zostały sporządzone przez samych pisarzy na podstawie ówczesnych stenograficznych zapisów wystąpień, a następnie przekazywane jako kopie na żądanie. Zgromadzono dużą liczbę różnych rękopisów objawień, z których ostatecznie wybrano 366 do włączenia do zbiorów „Libro de la Vida Verdadera”, czyli „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA”.

Chociaż stanowią one zatem tylko część wszystkich objawień, zwłaszcza z ostatnich lat przed 1950 r. — co potwierdza również niedawno „odkryty” duży pakiet z najwyraźniej jeszcze niepublikowanymi rękopisami objawień pochodzących ze spuścizny byłego pośłańca — to biorąc pod uwagę tę ogromną liczbę objawień, można założyć, że w ujęciu całościowym zawierają one zawierają wszystkie tematy i treści nauczania, które Duch Boży chciał przybliżyć ludzkości i o których chciał ją pouczyć, aby mogła znaleźć drogę do jaśniejszej przyszłości.

W 1962 roku w Niemczech ukazał się pierwszy niemiecki tom wybranych fragmentów tego dzieła pod tytułem: „Die Dritte Zeit” („Trzeci Czas”), który po raz pierwszy zapoznał z Słowem Objawienia Pana ograniczone grono osób w niemieckojęzycznym obszarze językowym. Od 1979 roku wydawnictwo Reichl Verlag wydaje również niemieckie tomy „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA”, gdzie są one dostępne w sprzedaży w księgarniach.

W latach siedemdziesiątych w Meksyku powstało „Towarzystwo Studiów Duchowych”, które postawiło sobie za zadanie zarządzanie i przechowywanie rękopisów objawień oraz wydawanie nowych wydań zbiorów, a także literatury towarzyszącej. Stowarzyszenie do dziś postrzega to jako swoje właściwe zadanie, a nie centralne kierowanie ruchem religijnym, który opiera się na osobistej odpowiedzialności jednostki w świetle sumienia.

Gdziekolwiek otworzymy niniejsze dzieło, czytamy i doświadczamy duchowo przekonujących, mądrych i pełnych miłości słów oraz objawień Chrystusa przekazanych przez Jego przygotowanych ludzkich narzędzi – ludzi, którzy częściowo posiadali zaledwie podstawowe wykształcenie świeckie i często w ogóle nie panowali nad językiem, który płynął z ich ust, nie mówiąc już o treści, mądrości i objawiającym się w nich boskim autorytecie.

To nowe Słowo Boże zawiera z jednej strony potwierdzenia i wyjaśnienia dotyczące wydarzeń i objawień w starożytnym narodzie Izraela oraz podczas

ziemskiego życia i działalności Jezusa, z drugiej zaś strony przynosi bogactwo nowych duchowych spostrzeżeń, które częściowo stanowią radykalne korekty tradycyjnego chrześcijańskiego światopoglądu. Dotyczy to obrazu Boga, boskiej natury Jezusa i Marii, istoty człowieka z wrodzoną iskrą boską i wiecznym rozwojem duszy, wyobrażeń o niebie i piekle, Dniu Ostatecznym lub Sądzie Ostatecznym, nauki o zbawieniu i odpuszczeniu grzechów, zmartwychwstania i życia wiecznego. Również w odniesieniu do praktykowania wiary chrześcijańskiej, form kultu, częściowo wyznaczane są nowe standardy i cele, a to, co znane od dawna, jest kwestionowane lub odrzucane, co dotyczy przede wszystkim form kultu liturgicznego i budowli sakralnych.

Główne przesłanie odpowiada temu, które głosił Jezus: zamiast zewnętrznego praktykowania religii, okazywanej pobożności — wewnętrzne życie modlitewne i indywidualne postępowanie zgodnie z własnym sumieniem; zamiast wyrachowanej dobroczynności z egoistycznych pobudek — spontaniczne, bezinteresowne działanie z miłości do Boga, ludzi i natury, Bożego stworzenia, przy czym „miłość” może mieć wiele form wyrazu: uwagę, troskę, szacunek, współczucie, sympatię, pocieszenie, pomoc i wsparcie; zamiast wygodnej, ślepej wiary — żywa, świadoma wiara oparta na poznaniu i wiedzy duchowej.

W swoich objawieniach Pan kierował swoje słowo przede wszystkim do obecnych wierzących, do których często zwracał się jako „(Mój) lud”, „uczniowie” lub „pracownicy”, a czasami także jako „(ukochany) Izrael”. W szerszym sensie jednak, poza nielicznymi wyjątkami, Jego słowo skierowane jest do całego duchowego Izraela, całego ludu Bożego na całym świecie oraz do ludzi wszystkich narodów, ras i religii. Czy jednak oni z radością przyjmą i uznają nowe słowo Boże?

Nie powinno to być powodem do założenia nowej wspólnoty religijnej, kościoła czy sekty. Jest to wezwanie Boga do odnowy i uduchowienia człowieka oraz wszystkich jego instytucji społecznych i religijnych. Kto odrzuca Jego Trzecie Testament dla ludzkości, odrzuca samego Boga i objawiającego się w nim Ducha Świętego. Niech każdy dobrze rozważy i weźmie sobie do serca to ostrzegawcze słowo z samego nowego przesłania miłości Boga, podobnie jak ostrzeżenia zawarte w przypowieściach Jezusa o „dziewicach mądrych i głupich” (Mt 25, 1-13) oraz o „weselu królewskim” (Mt 22, 2-14). Słowo to jest bowiem świętym olejkim dla gasnących lamp Ducha, jest chlebem i winem ze stołu Pańskiego, wiecznym pokarmem i pokrzepieniem dla duszy.

Spis treści

Przedmowa	6
Wprowadzenie	9
I. Powrót Chrystusa – Trzeci okres objawień	32
Rozdział 1 – W oczekiwaniu na powrót Chrystusa	32
Wstępny a owy przegląd wydarzeń zbawczych	32
Nadzieje i oczekiwania	33
Obietnice biblijne	35
Spełnione znaki	37
Rozdział 2 – Świt Trzeciego Czasu	38
Pierwsze objawienie	38
Przestania i wskazówki z całego świata	39
Działalność Eliasza jako zwiastuna Pana	41
Rozdział 3 – Duchowe Słońce powtórnego przyjścia Chrystusa	44
Przyjście Pana	44
Wszyscy będą na Mnie patrzeć	46
Rozdział 4 – Nauczanie poprzez boskie objawienia	48
Źródło objawień	49
Miejsca objawień i odbiorcy objawień	49
Przekazywanie boskich objawień	52
Forma objawień	56
Czasowe ograniczenie objawień	58
Rozdział 5 – Powód nowego objawienia Bożego	58
Wola zbawienia Boga	59
Usunięcie błędów i uformowanych form kultu	60
Wyjaśnienie dotyczące prawdziwego życia	62
Rozwój, uduchowienie i zbawienie człowieka	65

Rozdział 6 – Trzecie Testament i wielka Księga Życia	66
Księga miłości, prawdy i mądrości Bożej	66
Rozdział 7 – Działanie i znaczenie nauki duchowej	71
Skutek objawień	71
Poznanie i nadzieja płynące z nowego Słowa	73
Rozdział 8 – Nowe wspólnoty Chrystusa, uczniowie, apostołowie i postąńcy Boży	79
Światło i cień w zborach objawienia.....	79
Prawdziwe uczniostwo, nowi apostołowie.....	84
Postąńcy Boga na całym świecie i we wszystkich czasach.....	86
II. Retrospekcja na pierwszy i drugi okres objawień	89
Rozdział 9 – Historie i postacie ludu Izraela	89
Opowieść o upadku	89
Wolna wola i grzech pierworodny.....	90
Potop	90
Gotowość Abrahama do ofiary.....	91
Obraz z snu Jakuba o drabinie do nieba	92
Józef i jego bracia	93
Wędrownica ludu Izraela przez pustynię pod przewodnictwem Mojżesza	93
Walka Eliasza o prawdziwego Boga.....	94
Dwanaście plemion Izraela.....	95
Prorocy i pierwsi królowie Izraela.....	95
Rozdział 10 – Gdy nadeszła pełnia czasu.....	96
Przepowiednie prorockie.....	96
Oczekiwanie na Mesjasza wśród narodu żydowskiego	96
Maria, matka cielesna Jezusa	97
Pokłon Dzieciątka Jezus	98
Więź miłości między Jezusem a Marią.....	98
Wiedza i mądrość Jezusa	98

Niezrozumienie ze strony ludzkiego otoczenia w Nazarecie.....	99
Rozdział 11 – Działalność Jezusa na ziemi.....	100
Chrzest w Jordanie; czas przygotowań na pustyni	100
Jedność Jezusa z Bogiem	100
Brak uznania Jezusa za oczekiwanego Mesjasza	101
Jezus jako zbawczy gość wśród prostych ludzi	102
Niemordowany kaznodzieja Jezus	102
Miłość Jezusa do dzieci i natury.....	103
Nauka Jezusa	104
„Cuda” Jezusa	105
Cudzołożnica.....	106
Maria Magdalena.....	107
Nikodem i kwestia reinkarnacji	107
Przemienienie Jezusa.....	108
Brak odwagi wyznania wiary	108
Wrogość wobec Jezusa	109
Ogłoszenie pożegnania	110
Wjazd Jezusa do Jerozolimy	110
Ostatnia Wieczerza	111
Rozdział 12 – Cierpienie, śmierć i zmartwychwstanie	113
Całokształt wysiłków i cierpień Jezusa.....	113
Zdrada Judasza	113
Męka Pańska.....	114
Odkupienie Jezusa w światach pozaziemskich	119
Objawienie się Jezusa po zmartwychwstaniu	120
Rozdział 13 – Misja i znaczenie Jezusa i jego apostołów	121
Korekta starego obrazu Boga i jego tradycji.....	122
Wzór Jezusa	122
Znaczenie nauki Jezusa	123

Powołanie, okres nauki i próby uczniów Jezusa	123
Apostoł Jan	124
Apostołowie Piotr i Paweł.....	126
Wzór do naśladowania, jakim są apostołowie	127
Rozprzestrzenianie się chrześcijaństwa.....	127
III. Czas chrześcijaństwa kościelnego	129
Rozdział 14 – Chrześcijaństwo, Kościoły i kult	129
Rozwój chrześcijaństwa	129
Obrzędy kultowe	130
Duchowość	130
Komunia Święta i Msza Święta	132
Chrzest	133
Pamięć o zmarłych.....	135
Symbole materialne, krzyże i relikwie	135
Cześć świętych	136
Święta kościelne	137
Obecność Boga pomimo fałszywych form kultu	139
Rozdział 15 – Pozorni chrześcijanie, kościelne herezje i nadużycia	140
Chrześcijanie z nazwy	140
Niewierzący i fanatycy religijni	141
Zniekształcenia nauki Jezusa i ich konsekwencje	142
Nieprawidłowości i nadużycia w chrześcijaństwie	144
IV. Prawo – miłość Boga i bliźniego	146
Rozdział 16 – Boskie Prawo	146
Moc Boskiego Prawa	146
Prawo miłości Boga w dziele duchowym.....	147
Nieprzestrzeganie Boskich praw i jego konsekwencje	148
Wypełnianie najwyższego prawa.....	150
Rozdział 17 – Nowy sposób oddawania czci Bogu	151

Rozwój form kultu	151
Pozorne modlitwy bez oddania i wiary.....	152
Prawdziwa modlitwa	154
Cztery aspekty modlitwy doskonałej.....	155
Spontaniczna modlitwa serca bez słów	156
Codzienna modlitw	158
Dzień odpoczynku jako dzień refleksji nad sobą	159
Proście, a będzie wam dane	160
Błogosławieństwo wstawiennictwa	162
Konieczność modlitwy	163
Zbawcze skutki życia modlitewnego.....	163
Moc modlitwy.....	164
Miłość do Boga i bliźniego jako oddanie czci Bogu	166
Dialog między Bogiem a człowiekiem.....	168
Rozdział 18 – Uczynki miłosierdzia i centralne znaczenie miłości.....	170
Błogosławieństwo dobrych uczynków z mocą wsteczną	170
Prawdziwa i fałszywa dobroczynność.....	171
Duchowa i materialna działalność miłosierdzia.....	173
Wszechogarniające znaczenie miłości	174
Wielka moc miłości.....	176
<i>V. Formy objawienia i działanie Boga</i>.....	177
Rozdział 19 – Trójca Święta	177
Jedność Boga z Chrystusem i Duchem Świętym.....	177
Trzy sposoby objawiania się Boga	178
Bóg jako Duch Stwórczy i Ojciec	181
Chrystus, miłość i Słowo Boże	182
Duch Święty — prawda i mądrość Boża	183
Rozdział 20 – Maryja, matczyna miłość Boga.....	183
Ziemskie życie Maryi w pokorze	183

Maria i Jezus	184
Dziewictwo Maryi	185
Wzór Marii dla kobiet	186
Maria jako orędowniczka, pocieszycielka i współodkupicielka ludzi	187
Boska natura Marii	189
Uniwersalny blask Maryi	189
Rozdział 21 – Wszegmoc, wszechobecność Boga i Jego sprawiedliwość.....	190
Moc Boga	190
Obecność Boga we wszystkim, co stworzone	191
Ciosy losu	194
Sprawiedliwość Boża	195
Rozdział 22 – Miłość, troska i łaska Boga	198
Miłość Ojca Niebieskiego.....	198
Troska i pomoc Boga	199
Pokora Najwyższego	201
Współczucie i współcierpienie Boga.....	202
Przebaczenie, łaska i miłosierdzie Boże.....	202
Rozdział 23 – Inspiracje i objawienia Boże.....	204
Boskie inspiracje	204
Dostosowanie Boskich objawień do ludzkiego zrozumienia	206
Różne rodzaje objawień Bożych	207
Konieczność Boskich objawień	208
Nieograniczoność boskich objawień.....	209
Objawienie się obecności Boga w człowieku.....	210
VI. Stworzenie	211
Rozdział 24 – Stworzenie duchowe i materialne	211
Stworzenie istot duchowych	211
Działanie wielkich duchów w dziele stworzenia.....	212
Myśli Opatrznościowe Boga	212

Stworzenie światów materialnych dla istot duchowych	212
Stworzenie człowieka	213
Wspomnienie raju	214
Natura człowieka	214
Jedność Stwórcy ze stworzeniem	214
Rozdział 25 – Natura	215
Prawa natury	215
Obecność Boga w naturze	216
Natura, dzieło Boże i przypowieść o sferze duchowej	216
Władza dzieci Bożych nad naturą	217
Człowiek i natura	218
Rozdział 26 – Inne światy	219
Uniwersalne Światło Chrystusa	219
Duchowe połączenie między światami.....	220
Poznawanie innych światów i form życia	221
Przeznaczenie gwiazd	222
Rozdział 27 – Życie pozagrobowe	223
Niezbędna wiedza o życiu duchowym.....	223
„Niebo” i „piekło”	223
Muzyka nieba.....	226
W domu Mojego Ojca jest wiele „mieszkań”	227
VII Droga rozwoju ku doskonałości	228
Rozdział 28 – Umieranie, śmierć i przebudzenie w zaświatach	228
Nieśmiertelność ducha	228
Przygotowanie do odejścia z tego świata.....	229
Przejście do innego świata.....	230
„Sen śmierci”	232
Spotkanie w zaświatach.....	232
Sąd nad duchem przez własne sumienie.....	232

Odzyskana świadomość duchowa	236
Rozdział 29 – Oczyszczenie i wznoszenie się dusz w zaświatach	237
Wyrzuty sumienia, skrucha i samookaleczanie	237
Sprawiedliwość wyrównawcza	238
Wstąpienie dusz do Królestwa Bożego.....	240
Rozdział 30 – Rozwój duszy poprzez reinkarnacje	242
Prawo rozwoju.....	242
„Zmartwychwstanie ciała” — właściwie rozumiane	243
Różne stopnie rozwoju dusz	244
Wiedza o poprzednich wcieleniach na Ziemi i własnym poziomie rozwoju	245
Miłość jako niezbędny element rozwoju duchowego i psychicznego	246
Różne przyczyny reinkarnacji	246
Droga do doskonałości	247
Uniwersalna szkoła życia	248
Siła przekonywania nauki o reinkarnacji	250
Ścieżki reinkarnacji duszy	251
Rozdział 31 – Zbawienie, odkupienie i wieczne zbawienie	253
Korekta błędnych wyobrażeń o odkupieniu	253
„Niebo” trzeba zdobyć.....	257
Najpotężniejsza siła zbawienia	259
Zbawienie i odkupienie dla każdej duszy.....	260
Wspaniała przyszłość dzieci Bożych	263
VIII. Człowiek	264
Rozdział 32 – Wcielenie, natura i zadanie człowieka	264
Wcielenie na ziemi.....	264
Właściwa ocena ciała i kierowanie nim przez ducha.....	266
Znaczenie i zadanie duszy, ducha i sumienia w człowieku	267
Świątynia Boga w człowieku	270

Rozdział 33 – Mężczyzna i kobieta, rodzice i dzieci, małżeństwo i rodzina ...	271
Relacja między mężczyzną a kobietą	271
Natura i zadanie mężczyzny	273
Kobieta, żona i matka	275
Wychowanie dzieci i młodzieży	276
Słowo do dzieci i dziewczyn	278
Małżeństwo i rodzina	279
Rozdział 34 – Wolna wola i sumienie	281
Znaczenie sumienia i wolnej woli	281
Nadużywanie wolnej woli	283
Konieczność podążania za impulsami sumienia	285
Walka między wolną wolą a sumieniem	285
Wyostrenie sumienia poprzez nowe Słowo Boże	287
Rozdział 35 – Siła myśli, uczuć i woli	288
Wysyłanie i odbieranie myśli oraz ich skutki	288
Siła uczuć, pragnień lub obaw	290
Brak samokontroli	291
<i>IX Nauki Boskiej Mądrości</i>	291
Rozdział 36 – Wiara, prawda i poznanie	291
Wiara, która pokonuje wszystko	292
Poznanie prawdy Bożej	293
Poznanie tego, co duchowe i boskie	294
Warunki niezbędne do duchowego poznania	295
Konieczne poszerzenie świadomości człowieka	296
Rozdział 37 – Prawidłowe rozumienie tekstów biblijnych	297
Biblijna interpretacja słów i obietnic	297
Objawienie Jezusa przekazane przez apostoła Jana	301
Rozdział 38 – Trzy czasy objawień i siedem epok pieczęci	302
Zależność objawień Bożych od rozwoju	302

Trzy testamenty Boga	304
Trzeci Czas	306
Siedem epok historii zbawienia	307
Rozdział 39 – Ziemi i duchowy Izrael	310
Historyczna misja Izraela, jego porażka	310
Podział narodu żydowskiego na ludzi o nastawieniu ziemskim i duchowym	311
Duchowy Lud Izraela	312
144 000 wybranych i naznaczonych	315
Rozdział 40 – Siły dobra i zła	317
Pochodzenie dobra i zła	317
Pycha i pokora	320
Dobro, człowiek dobrej woli	321
Zło, człowiek poddany złu	322
Walka między dobrem a złem	323
Pokusy i zwodzenia	324
Zbrodnie moralne	325
Bezsilność i przemijalność zła	325
Siła przebaczenia	326
Rozdział 41 – Związek między tym światem a zaświatami	327
Inspiracja i wsparcie ze strony świata duchowego	327
Zdezorientowane i złowrogie duchy	329
Walka duchów o ludzi	331
Związek ze światem duchowym Boga	333
Rozdział 42 – Wina i pokuta, próby i cierpienia	335
Konieczność skruchy i pokuty	335
Prawo pokuty	336
Przyczyna prób i cierpień	337
Wiara, poddanie się i pokora w próbach	339

Znaczenie cierpienia i bólu	340
Rozdział 43 – Choroba, uzdrowienie i odnowa	342
Pochodzenie i sens choroby	342
Uzdrowienie własnymi siłami	343
Odnowa człowieka.....	344
Rozdział 44 – Życie w sensie boskim	345
Niezbędna równowaga	345
Dobre i zgubne radości	345
Błogostawione i nieszczęsne bogactwo	346
Prawo dawania	348
Wypełnianie obowiązków i zadań	348
Rozdział 45 – Przeznaczenie, sens i spełnienie w życiu.....	350
Opatrzność i przeznaczenie Boże w losie człowieka.....	350
W szkole życia.....	352
Sens i wartość życia ludzkiego	353
X <i>Materializm i duchowość</i>.....	355
Rozdział 46 – Zbłąkany, materialistyczny człowiek	355
Ociężałość umysłu, niewiedza i pycha człowieka	355
Brak gotowości do wyrzeczenia, wysiłku i odpowiedzialności	358
Duchowa nędza człowieka.....	360
Niewłaściwe ziemskie zachowania i ich konsekwencje	361
Rozdział 47 – Materializm i spirytualizm.....	363
Skutki panującego materializmu	363
Istota spirytualizmu	364
Kto może słusznie nazywać się spirytualistą?.....	365
Spirytualizm w religiach i wyznaniach	366
Rozdział 48 – Dary duchowe i uduchowienie.....	367
Zdolności duchowe człowieka	367
Warunki i cechy prawdziwej duchowości.....	370

Błogosławiony wpływ duchowości	372
XI Ludzkość	372
Rozdział 49 – Religia i wymiar sprawiedliwości	372
Żadna religia ani wyznanie nie jest jedyną prawdziwą.....	373
Wrogość religii wobec rozwoju	374
Stosunek między religią a nauką	375
Surowość i niesprawiedliwość ziemskiego wymiaru sprawiedliwości	376
Twarde serce i samozadowolenie człowieka.....	377
Ziemski wymiar sprawiedliwości jako zło konieczne	378
Rozdział 50 – Edukacja i nauka	378
Próżność i duma z wiedzy	378
Konsekwencje materialistycznego myślenia rozumowego	379
Inspiracja nowych odkryć naukowych przez Boga i świat duchowy	383
Uznanie naukowców działających dla dobra ludzkości	384
Rozdział 51 – Władcy, nadużywanie władzy i wojny	386
Przemijająca iluzja ziemskiej władzy i wielkości	386
Samowolne stosowanie przemocy wobec ludzi i narodów.....	387
Rozważania na temat II wojny światowej.....	388
Potępienie i bezsensowność wojen.....	390
Rozdział 52 – Niesprawiedliwość i upadek ludzkości	391
Podporządkowanie i wyzysk słabych przez silnych	392
Zepsucie ludzkości	394
Odwrócony świat niedojrzałej ludzkości	395
XII Sąd i oczyszczenie ludzkości	397
Rozdział 53 – Nadszedł czas sądu	397
Żniwa owoców ludzkiego zasiewu.....	397
Oczyszczenie ludzkości w sądzie.....	398
Miłość Boga w sądzie.....	400
Rozdział 54 – Walka światopoglądów, religii i kościołów	401

Walki duchowe przed nadejściem Królestwa Pokoju Chrystusa na ziemi..	401
Walka o duchową dominację na ziemi	402
Walka z nauką duchową	403
Ignorowanie lub zwalczanie objawień duchowych i uzdrowień duchowych	405
Rozdział 55 – Oczyszczenie Ziemi i ludzkości w sądzie.....	406
Ostrzegający głos Boga i natury przed sądem oczyszczającym	406
Władza i panowanie zła zostaną złamane	408
Apokaliptyczne wojny, epidemie, plagi i zniszczenia	409
Natura i katastrofy naturalne	410
Sprawiedliwość miłości i miłosierdzie Boże.....	413
Skutek Sądu	414
XIII Przemiana i dopełnienie świata i stworzenia	415
Rozdział 56 – Zwycięstwo i uznanie dzieła duchowego Chrystusa	415
Rozpowszechnianie nauki duchowej przez posłańców Bożych.....	415
Walka o uznanie nowego Słowa	415
Moc nauki Ducha Świętego	416
Świadomość powtórnego przyjścia Chrystusa na całym świecie	418
Rozdział 57 – Nawrócenie i przemiana we wszystkich dziedzinach.....	419
Nowe i głębsze spostrzeżenia	419
Oświecenie przez ludzi posłanych przez Boga.....	421
Przemiana człowieka	422
Zmiany i przewroty we wszystkich dziedzinach życia.....	424
Rozdział 58 – Królestwo Pokoju Chrystusa i dopełnienie stworzenia	426
Siła decydująca w Królestwie Pokoju Chrystusa.....	426
Nowy człowiek.....	427
Ziemia jako ziemia obiecana i odbicie Królestwa Niebieskiego	428
Dopełnienie stworzenia	430
Hymn pochwalny przywróconej harmonii stworzenia	432

XIV Misja	433
Rozdział 59 – Zadanie szerzenia nowego Słowa Bożego	433
Wskazówki dotyczące tworzenia tomów, wydań skróconych i tłumaczeń	433
Prawo do poznania nowego Słowa Bożego	434
Wskazówki dotyczące szerzenia nauki duchowej	435
Rozdział 60 – Działanie w duchu Chrystusa	437
Niezbędne cechy, cnoty i umiejętności nowych uczniów	437
Właściwy sposób postępowania przy przekazywaniu Słowa	441
Właściwy sposób głoszenia Słowa	443
Zadanie pocieszania i uzdrawiania cierpiących fizycznie i psychicznie	446
Czas wyruszenia na misję światową	448
XV. Napomnienia, ostrzeżenia, pouczenia	448
Rozdział 61 – Napomnienia i ostrzeżenia Pana	448
Przykazania i polecenia	449
Wiara, nadzieja, miłość, pokora, ufność	450
Modlitwa, studium, czujność, odnowa i uduchowienie	452
Ostrzeżenia skierowane do wspólnot objawienia	454
Ostrzeżenie przed kontynuacją objawień po 1950 roku i fałszywymi „objawieniami Chrystusa”	455
Wady, hipokryzja, występki	456
Fałszywe pokuty i fałszywe oczekiwania	458
Ostrzeżenie dla narodów i władców ziemi	459
Rozdział 62 – Słowa skierowane do obecnych słuchaczy w Meksyku	460
Słowa skierowane do obecnych słuchaczy w Meksyku	460
Rozdział 63 – Nauki dla wspólnot i wszystkich uczniów Chrystusa	476
Dzieło Ducha Chrystusa	476
Duchowy Izrael i naród żydowski	485
Uczniostwo i duchowość	487
Rozwój	497

Oczyszczenie i udoskonalenie.....	501
Po tej i po tamtej stronie świata doczesnego.....	504
Objawienia Boskości	508
Człowiek i jego przeznaczenie	510
Wady, przewinienia, zboczenia	516
Oczyszczenie i uduchowanie ludzkości.....	519
XVI. Proroctwa i przypowieści, pocieszenie i obietnica.....	520
Rozdział 64 – Proroctwa.....	520
Spełnienie starych i nowych proroctw	521
Wielkie proroctwo dla narodów z 10 stycznia 1945 r., pod koniec II wojny światowej.....	521
Wojny i katastrofy naturalne — znaki na niebie	523
Przepowiednia o rozłamie w meksykańskich wspólnotach.....	524
Rozdział 65 – Przypowieści, pocieszenie i obietnica	525
Przypowieść o złych szafarzach	525
Przypowieść o wędrowcy przez pustynię do Wielkiego Miasta	526
Przypowieść o wielkoduszności króla.....	529
Błogosławieństwa i błogosławieństwa	531
Zachęty do rozwoju duchowego.....	532
Wezwanie Boga	533
Wezwanie do ludzi tych czasów:	533
Wezwanie do intelektualistów:	533
Wezwanie do zmęczonych i obciążonych:.....	534
Wezwanie do Duchowego Izraela:	534
Boskie nauki w Meksyku 1866-1950	535

1. Powrót Chrystusa – Trzeci okres objawień

Rozdział 1 – W oczekiwaniu na powrót Chrystusa

Wstępny a owy przegląd wydarzeń zbawczych

1. Na początku czasów świata brakowało miłości. Pierwsi ludzie byli dalecy od odczuwania i zrozumienia tej boskiej mocy – tej esencji Ducha, źródła wszystkiego, co stworzone.

2. Wierzyli w Boga, ale przypisywali Mu jedynie moc i sprawiedliwość. Ludzie wierzyli, że rozumieją boski język poprzez żywioły natury; dlatego też, widząc je łagodne i spokojne, sądzili, że Pan akceptuje dzieła ludzkie; gdy jednak siły natury szalały, uważali to za przejaw gniewu Bożego, który objawiał się w tej postaci.

3. W sercach ludzi ukształtowało się wyobrażenie o strasznym Bogu, który nosił w sobie gniew i pragnienie zemsty. Gdy więc wierzyli, że obrazili Boga, składali Mu ofiary całopalne i dary w nadziei, że Go prześlągają.

4. Mówię wam, że te ofiary nie były inspirowane miłością do Boga: to strach przed Boską Sprawiedliwością, lęk przed karą skłaniały pierwsze ludy do składania daniny swojemu Panu. 5. Boskiego Ducha nazywali po prostu Bogiem, ale nigdy Ojcem ani Mistrzem.

6. To patriarchowie i pierwsi prorocy zaczęli uświadamiać ludziom, że Bóg był wprawdzie sprawiedliwością — owszem, ale sprawiedliwością doskonałą; że był przede wszystkim Ojcem i jako Ojciec kochał wszystkie swoje stworzenia.

7. Krok po kroku ludzkość powoli podążała ścieżką swojego rozwoju duchowego i kontynuowała swoją pielgrzymkę, przechodząc z jednej epoki do drugiej i poznając nieco więcej o boskiej tajemnicy dzięki objawieniom, które Bóg dawał swoim dzieciom na przestrzeni wieków.

8. Niemniej jednak człowiek nie osiągnął pełnego poznania boskiej miłości; nie kochał bowiem Boga naprawdę jak Ojca, ani nie był w stanie poczuć w swoim sercu miłości, jaką jego Pan zawsze mu okazywał.

9. Konieczne było, aby doskonała miłość stała się człowiekiem, aby „Słowo” wcieliło się i przyjęło ciało namacalne i widzialne dla ludzi, aby ci w końcu doświadczyli, jak bardzo i w jaki sposób Bóg ich kocha.

10. Nie wszyscy rozpoznali w Jezusie obecność Ojca. Jak mogliby Go rozpoznać, skoro Jezus był pokorny, współczujący i pełen miłości nawet wobec tych, którzy Go obrażali? Uważali Boga za silnego i dumnego wobec swoich wrogów, za sędziego i strasznego dla tych, którzy Go obrażali.

11. Jednak tak samo jak wielu odrzuciło to słowo, tak samo wielu w nie uwierzyło – w to słowo, które dotarło do najgłębszych zakamarków serca. Ten sposób uzdrawiania cierpień i nieuleczalnych chorób jedynie pieszczotą,

spojrzeniem nieskończonego współczucia, słowem nadziei, ta nauka, która była obietnicą nowego świata, życia pełnego światła i sprawiedliwości, nie mogła już zostać wymazana z wielu serc, które rozumiały, że ten boski człowiek był prawdą Ojca, Boską Miłością Tego, którego ludzie nie znali i dlatego nie mogli kochać.

12. Ziarno tej najwyższej prawdy zostało na zawsze zasiane w sercach ludzkości. Chrystus był siewcą i nadal pielęgnuje swoje ziarno. Potem zbierze swój plon i będzie się nim cieszył na zawsze. Wtedy nie będzie już mówił w swoim Słowie: „Jestem głodny” ani „Jestem spragniony”, ponieważ w końcu Jego dzieci będą Go kochać tak, jak On kochał je od początku.

13. Kto mówi do was o Chrystusie, uczniowie? On sam.

14. To Ja jestem tym „Słowem”, które ponownie przemawia do ciebie, ludzkości. Rozpoznajcie Mnie, nie wątpcie w Moją obecność z powodu skromności, w jakiej się objawiam. U Mnie nie ma miejsca na pychę.

15. Rozpoznajcie Mnie po mojej dawnej drodze życia na świecie, pamiętajcie, że umarłem tak samo pokornie, jak się urodziłem i żyłem. (296, 4-16)

Nadzieje i oczekiwania

16. Po moim odejściu w „Drugim Czasie” pokolenie po pokoleniu oczekiwano mojego powrotu wśród tych, którzy zachowali wiarę we Mnie. Boska obietnica była przekazywana z rodziców na dzieci, a moje Słowo podtrzymywało tęsknotę za przeżyciem mojego powrotu.

17. Każde pokolenie wierzyło, że jest tym wybranym, oczekując, iż w nim spełni się Słowo ich Pana.

18. Tak mijał czas, a wraz z nim przemijały pokolenia, a z serc coraz bardziej wypierano moją obietnicę i zapomniano o czuwaniu i modlitwie. (356, 4-5)

19. Świat poddany jest próbie, narody odczuwają cały ciężar mojej sprawiedliwości, który na nie spada, a moje światło, mój głos, który was wzywa, staje się odczuwalny dla całej ludzkości.

20. Ludzie odczuwają moją obecność, dostrzegają mój Uniwersalny Promień, który zstępuje i spoczywa na nich. Wyczuwają Mnie, nie znając tego dzieła*, nie słysząc mojego słowa, i wznoszą swoje dusze do Mnie, by zapytać: „Panie, w jakich czasach żyjemy? Te nieszczęścia i cierpienia, które dotknęły ludzi – co one oznaczają, Ojcze? Czyż nie słyszysz lamentów tego świata? Czyż nie powiedziałeś, że powrócisz? Kiedy więc przyjdiesz, o Panie?” I w każdej grupie wyznaniowej i wspólnocie religijnej podnosi się duch moich dzieci, a one szukają Mnie, proszą Mnie, pytają Mnie i oczekują Mnie. (222, 29)

** Objawienia Chrystusa przy Jego powrocie w Słowie, w formie duchowej, które rozpoczęły się w 1866 roku w Meksyku za pośrednictwem prekursora Eliasza.*

21. Ludzie pytają Mnie i mówią: „Panie, jeśli istniejesz, dlaczego nie objawiasz się wśród nas, chociaż w innych czasach zstępowałeś do naszego świata

ziemskiego? Dlaczego nie przychodzisz dzisiaj? Czy nasza bezbożność jest teraz tak wielka, że powstrzymuje Cię przed przyjściem nam z pomocą? Zawsze szukałeś zagubionych, „niewidomych”, „trędowatych” – teraz świat jest ich pełen. Czy nie budzimy już Twojego współczucia?

22. Powiedziałeś swoim apostołom, że powrócisz do ludzi i że dasz znaki swojego przyjścia, które teraz, jak sądzą, widzimy. Dlaczego nie ukazujesz nam swojego oblicza?”

23. Oto ludzie czekają na Mnie, nie czując, że jestem wśród nich. Jestem przed ich oczami, a oni Mnie nie widzą; przemawiam do nich, a oni nie słyszą mojego głosu; a gdy w końcu ujrzą Mnie na chwilę, zaprzeczają Mi. Ale Ja nadal daję świadectwo o Sobie, a tych, którzy we Mnie pokładają nadzieję, będę nadal oczekiwał.

24. Lecz zaprawdę, znaki mojego objawienia w tym czasie były wielkie, nawet krew ludzi, przelana strumieniami i nasączająca ziemię, wskazywała na czas mojej obecności wśród was jako Ducha Świętego. (62, 27-29)

25. Nikt nie powinien być zaskoczony moją obecnością. Już poprzez Jezusa wskazałem wam wydarzenia, które zapowiadałyby moje objawienie się jako Ducha Prawdy. Powiedziałem wam również, że moje przyjście nastąpi w Duchu, aby nikt nie oczekiwał materialnych manifestacji, które nigdy nie nadejdą.

26. Spójrzcie na naród żydowski, który wciąż oczekuje Mesjasza, a ten nie przychodzi w formie, jakiej się spodziewają, ponieważ prawdziwy Mesjasz już był wśród nich, a oni Go nie rozpoznali.

27. Ludzkości, czy nie chcesz uznać mojego nowego objawienia, aby nadal oczekiwać Mnie zgodnie ze swoimi wyobrażeniami religijnymi, a nie zgodnie z tym, co ci obiecałem? (99, 2)

28. Świat nie powinien oczekiwać nowego Mesjasza. Tak jak obiecałem powrócić, tak też dałem wam do zrozumienia, że moje przyjście będzie duchowe; jednak ludzie nigdy nie potrafili przygotować się na przyjęcie Mnie.

29. W tamtych czasach ludzie wątpili, że Bóg mógłby być ukryty w Jezusie, którego uważali za człowieka jak każdy inny i za tak ubogiego jak każdy inny. Jednak później, widząc potężne dzieła Chrystusa, ludzie doszli do przekonania, że w tym człowieku, który narodził się na świecie, dorastał i umarł, było „Słowo” Boże. Jednak w dzisiejszych czasach wielu ludzi uznałoby moje przyjście tylko wtedy, gdybym przyszedł jako człowiek, tak jak w Drugim Czasie.

30. Dowody na to, że przychodzę w Duchu i w ten sposób objawiam się ludzkości, nie zostaną uznane przez wszystkich pomimo świadectw, ponieważ materializm będzie dla niektórych jak ciemna opaska na oczach.

31. Iluż to ludzi chciałoby jeszcze raz ujrzeć Chrystusa cierpiącego na świecie i otrzymać od Niego cud, aby uwierzyć w Jego obecność lub istnienie. Lecz zaprawdę, powiadam wam, na tej ziemi nie będzie już złóbka, który ujrzy Mnie narodzonego jako człowieka, ani kolejnego Golgoty, które ujrzy Mnie

umierającego. Teraz wszyscy, którzy zmartwychwstaną do prawdziwego życia, poczują w swoich sercach, że się rodzą, tak samo jak wszyscy, którzy uparcie trwają w grzechu, poczują w swoich sercach, że umierają. (88, 27-29)

32. Zobaczcie, jak wielu ludzi w tym czasie zgłębia pisma minionych czasów, rozważa proroctwa i próbuje pojąć obietnice, które Chrystus złożył dotyczące swojego powrotu.

33. Słuchajcie, jak mówią: „Mistrz jest blisko” – „Pan już jest”, albo: „Wkrótce przyjdzie”, i dodają: „Znaki Jego powrotu są jasne i oczywiste”.

34. Jedni szukają Mnie i wzywają Mnie, inni odczuwają moją obecność, a jeszcze inni przeczuwają moje przyjście w Duchu.

35. Ach, gdybyż tylko we wszystkich była już ta żądza wiedzy, gdybyż tylko wszyscy mieli to pragnienie poznania najwyższej prawdy! (239, 68-71)

36. Zobaczcie, jak ludzie wszystkich wyznań i sekt badają czas, życie i wydarzenia w nadziei, że odkryją znaki zapowiadające moje przyjście. Są to ludzie nieświadomi, którzy nie wiedzą, że objawiam się już od dawna i że wkrótce ten sposób objawiania się dobiegnie końca.

37. Ale mówię wam również to, że wielu spośród tych, którzy oczekują Mnie z taką tęsknotą, nie rozpoznałoby Mnie, gdyby byli świadkami sposobu, w jaki się objawiam, a raczej odrzuciliby M.

38. Do nich dotrą jedynie świadectwa, a dzięki nim w końcu uwierzą, że byłem wśród moich dzieci.

39. Wy również oczekiwaliście Mnie w sercach z niecierpliwością; ale Ja wiedziałem, że rozpoznacie Mnie i będziecie należeć do moich współpracowników w tym czasie. (255, 2-4)

Obietnice biblijne

40. W moim objawieniu poprzez Jezusa zapowiedziałem wam nadejście Ducha Świętego; jednak ludzie wierzyli, że chodzi o bóstwo, które – przez nich niepoznane – znajduje się w Bogu, nie mogąc pojąć, że gdy mówiłem o Duchu Świętym, mówiłem do was o jedynym Bogu, który przygotowywał czas, w którym objawi się ludziom poprzez ludzkie zdolności rozumowe. (8, 4)

41. Dlaczego ktokolwiek miałby być zaskoczony moimi nowymi objawieniami? Zaprawdę, powiadam wam, patriarchowie dawnych czasów mieli już wiedzę o nadejściu tej epoki, widzieli ją jasnowidze innych epok, a prorocy ją zapowiadali. Była to boska obietnica dana ludziom na długo przed tym, jak przyszedłem na świat w Jezusie.

42. Kiedy ogłosiłem moim uczniom moje ponowne przyjście i poinformowałem ich o sposobie, w jaki objawię się ludziom, minęło już wiele czasu od momentu, gdy dana wam została ta obietnica.

43. Teraz macie przed oczami przebieg tamtych czasów, tutaj spełniają się te proroctwa. Kogo może to zaskoczyć? Tylko tych, którzy spalili w ciemności*, lub tych, którzy wymazali z siebie moje obietnice. (12, 97-99)

** Termin „ciemność” ma tutaj i w innych miejscach znaczenie „braku wiedzy”, „niewiedzy”, podczas gdy „światło” jest używane w przeciwnym znaczeniu jako symbol „wiedzy”, „oświecenia”.*

44. Ponieważ wiedziałem, że tylko w niewielkim stopniu zagłębiacie się w moje nauki, i przewidziałem błędy, w które popadniecie przy interpretacji moich objawień, zapowiedziałem wam mój powrót, mówiąc wam, że pošlę wam Ducha Prawdy, aby wyjaśnił wam wiele tajemnic i wyjaśnił to, czego nie zrozumieliście.

45. W istocie bowiem mojego proroczego słowa objawiłem wam, że w tym czasie nie przyjdę jak na Synaju wśród błyskawic i grzmotów, ani że nie stanę się człowiekiem i nie uczynię mojej miłości oraz moich słów ludzkimi, jak to miało miejsce w „Drugim Czasie”, ale że przyjdę do waszego ducha w blasku mojej mądrości, zaskoczę wasz umysł światłem inspiracji i zapukam do drzwi waszych serc głosem, który wasz duch rozumie. Te przepowiednie i obietnice właśnie teraz się spełniają.

46. Wystarczy, że trochę się przygotujecie, aby ujrzeć moje światło i poczuć obecność mojego Ducha – tego samego, który zapowiedział wam, że przyjdzie, aby was uczyć i objawić prawdę. (108, 22-23)

47. Jest wielu, którzy z powodu strachu lub braku staranności nie rozwinęli się i przestrzegają jedynie Prawa Mojżeszowego, nie uznając przyjścia Mesjasza, oraz inni, którzy choć wierzą w Jezusa, nie oczekiwali jednak obiecanego Ducha Pocieszyciela. Teraz zstąpiłem po raz trzeci, a oni Mnie nie oczekiwali.

48. Aniołowie zwiastowali te objawienia, a ich wołanie wypełniło przestrzeń. Czy je rozpoznaliście? To świat duchowy przyszedł do was, aby świadczyć o mojej obecności. Wszystko, co zostało napisane, spełni się. Zniszczenie, które zostało wywołane, pokona pychę i próżność człowieka, a ten – stałszy się pokorny – będzie Mnie szukał i nazywał Mnie Ojcem. (179, 38-39)

49. Oto, co powiedziałem wam w tamtych czasach: „To, co wam powiedziałem, nie jest wszystkim, czego muszę was nauczyć. Abyście poznali wszystko, muszę najpierw odejść i zesłać wam Ducha Prawdy, aby wyjaśnił wszystko, co powiedziałem i uczyniłem. Obiecuję wam Pocieszyciela w czasach próby”. Jednak tym Pocieszycielem, tym Wyjaśniającym, jestem Ja sam, który powracam, aby was oświecić i pomóc wam zrozumieć poprzednie nauki oraz tę nową, którą wam teraz przekazuję. (339, 26)

50. W mądrości znajduje się balsam uzdrawiający i pocieszenie, których pragnie wasze serce. Dlatego niegdyś obiecałem wam Ducha Prawdy jako Ducha Pocieszenia. Ale niezbędna jest wiara, aby nie zatrzymać się na drodze ani nie odczuwać strachu w obliczu prób. (263, 10-11)

Spełnione znaki

51. Niewielu jest ludzi, którzy dostrzegają znaki, że nadeszła nowa era i że obecnie objawiam się ludzkości duchowo. W większości poświęcają swoje życie i wysiłki postępowi materialnemu, i w tej bezlitosnej, a niekiedy krwawej walce o osiągnięcie swoich celów żyją jak ślepi, gubią kierunek, nie wiedzą już, do czego dążą, nie widzą jasnego blasku nowego świtu, nie dostrzegają znaków i są dalecy od przyswojenia sobie wiedzy o moich objawieniach.

52. Ta ludzkość wierzyła bardziej w nauki i słowa ludzi niż w objawienia, które przez wieki jej udzielałem. Czyżbyście czekali, aż Ojciec w swojej sprawiedliwości ześle wam jeszcze większe znaki niż te, które widzicie na każdym kroku, abyście poculi i uwierzyli, że to jest czas przepowiedziany dla mojego objawienia jako Ducha Prawdy? Ach, wy ludzie małej wiary! Teraz zrozumiecie, uczniowie, dlaczego czasami mówię wam, że mój głos woła na pustyni, ponieważ nie ma nikogo, kto by go usłyszał i naprawdę wziął pod uwagę. (93, 27-28)

53. Aby wszyscy ludzie na ziemi mogli uwierzyć w prawdę tego przesłania, sprawiłem, że znaki przepowiedziane w dawnych czasach były odczuwalne na całym świecie – prorocтва, które mówiły o moim powrocie.

54. Dlatego też, gdy ta Dobra Nowina dotrze do narodów, ludzie będą badać i analizować wszystko, co zostało im powiedziane w tych czasach, i ze zdziwieniem i radością odkryją, że wszystko, co zostało zapowiedziane i obiecane w związku z moim powrotem, spełniło się wiernie, zgodnie z tym, który ma tylko jedną wolę, jedno słowo i jedno prawo. (251, 49)

55. W „Drugim Czasie”* ogłosiłem moim apostołom moje nowe objawienie, a gdy zapytali Mnie, jakie znaki będą zapowiadać ten czas, ogłosiłem im je jeden po drugim, podobnie jak dowody, które im dam.

** Historia zbawienia została podzielona przez Chrystusa na 3 wielkie odcinki, epoki lub „czasy”, przy czym „Drugi Czas” to czas objawienia Bożego przez Jezusa oraz czas po nim (szczegóły w rozdziale 38)*

56. Znakom pojawiły się aż do ostatniego, zwiastowały one, że jest to czas przepowiedziany przez Jezusa, a teraz pytam was: gdyby to duchowe objawienie, w którym was uczestniczę, nie było prawdą – dlaczego więc Chrystus nie pojawił się (w formie oczekiwanej przez wierzących), mimo że znaki się spełniły? A może wierzycie, że kusiciel ma również władzę nad całym stworzeniem i siłami natury, aby was oszukać?

57. Kiedyś was ostrzegałem, abyście nie ulegli uwodzeniu fałszywych proroków, fałszywych Chrystusów i fałszywych zbawców. Jednak dzisiaj mówię wam, że dusza wcielona, dzięki swojemu rozwojowi, wiedzy i doświadczeniu, jest na tyle przebudzona, że nie jest łatwo przedstawić jej ciemność jako światło, bez względu na to, jak wiele środków oszukiwania ma ona do dyspozycji.

58. Dlatego powiedziałem wam: zanim oddacie się tej drodze w ślepej wierze, sprawdzajcie, ile tylko chcecie! Uświadomcie sobie, że to Słowo zostało dane wszystkim i że nigdy nie zastrzegłem sobie żadnej jego części wyłącznie dla określonych ludzi. Zauważcie, że w tym dziele nie ma ksiąg, w których starałbym się ukrywać przed wami jakąkolwiek naukę.

59. Jednak w tamtej „Drugiej Erze” powiedziałem wam również ustami mojego apostoła Jana: „Jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy drzwi, wejdę do niego i będę z nim spożywał posiłek, a on ze Mną”. Podobnie nauczyłem was przypowieści o pannach, abyście wzięli ją sobie do serca w tym czasie. (63, 79-80)

60. Skoro nadeszły znaki i nieszczęścia, a Ja nie ukazałem się ani w synagodze, ani w żadnym kościele – czyż świat nie domyśla się, że muszę się teraz objawić w jakimś miejscu, ponieważ nie mogę złamać swojego słowa? (81, 41)

Rozdział 2 – Świt Trzeciego Czasu

Pierwsze objawienie

1. Jest to dzień pamięci: w dniu takim jak dzisiaj poświęciłem moich pierwszych głosicieli, aby poprzez nich ogłaszać moje nowe wskazówki i moje nowe objawienia. Duch Eliasza oświecił Roque Rojas*, aby przypomnieć wam o drodze, jaką jest Prawo Boże.

** Imię tego pierwszego posłańca wymawia się „Roke Rochas”.*

2. Chwila była uroczysta, dusze obecnych drżały ze strachu i zachwytu, tak jak drżało serce Izraela na górze Synaj, gdy ogłoszono Prawo; tak jak drżeli uczniowie, którzy na górze Tabor widzieli przemienienie Jezusa, gdy Mojżesz i Eliasz pojawili się duchowo po prawej i lewej stronie Mistrza.

3. Ten 1 września 1866 roku był narodzinami nowej epoki, świtem nowego dnia: „Trzeciego Czasu”, który nastał dla ludzkości.

4. Od tego momentu nieustannie spełniały się liczne proroctwa i obietnice, które Bóg dał ludziom od tysięcy lat. Spełniły się one wśród was, mężczyźni i kobiety, którzy zamieszkujecie świat w tym czasie. Którzy z was byli na ziemi, gdy te proroctwa zostały wypowiedziane i te obietnice złożone? Tylko Ja to wiem; jednak istotne jest to, że wiecie, iż obiecałem wam to i że teraz to spełniam.

5. Czy wiecie o tej „chmurze”, na której widzieli Mnie wznoszącego się Moi uczniowie, gdy objawiłem się im po raz ostatni? Albowiem zgodnie z prawdą jest napisane, że powrócę „na chmurze”, i spełniłem to . 1 września 1866 roku mój Duch przyszedł na symbolicznej chmurze, aby przygotować was do przyjęcia nowego nauczania. Następnie, w roku 1884, zacząłem przekazywać wam moje nauczanie.

6. Nie przyszedłem jako człowiek, lecz duchowo, ograniczony promieniem światła, aby spoczął on na ludzkim rozumie. Jest to środek wybrany z mojej woli, aby przemawiać do was w tym czasie, i zaliczę wam wiarę, jaką pokładacie w tym słowie.

7. Nie jest to bowiem Mojżesz, który prowadzi was przez pustynię do Ziemi Obiecanej, ani Chrystus jako człowiek, który pozwala wam usłyszeć swoje Słowo Życia jako drogę do zbawienia i wolności. Teraz to ludzki głos tych istot dociera do waszych uszu i konieczne jest uduchowienie się, aby odkryć boską esencję, w której Ja jestem obecny. Dlatego mówię wam, że zasługą jest to, że wierzycie w to Słowo, ponieważ jest ono przekazywane przez niedoskonałe istoty. (236, 46-50)

8. W roku 1866 powstała pierwsza wspólnota spirytualistów, uczniów tego dzieła. Oświeceni światłem mojego Ducha i pouczeni przez Eliasza, ci pierwsi uczniowie zaczęli odbierać promienie przesłania, które wy teraz, przed jego zakończeniem, odbieracie w pełni. (255, 10)

Przesłania i wskazówki z całego świata

9. Elias, który musiał przyjść jako pierwszy, aby przygotować drogę Panu, po raz pierwszy objawił się w 1866 roku poprzez ludzki umysł. Czy nie zechcielibyście poświęcić trochę czasu na zbadanie znaków i wydarzeń, które miały miejsce we wszystkich dziedzinach i zbiegły się w czasie z tym objawieniem? Znów to uczeni, którzy badają gwiazdy i których w starożytności nazywano magami, będą świadczyć, że niebo dało znaki, które są boskimi wezwaniami. (63, 81)

10. Nie myślcie, że ten punkt na ziemi, gdzie słyszycie to słowo, jest jedynym miejscem, gdzie objawiam się moim dzieciom. Zaprawdę bowiem powiadam wam, moje objawienie w różnych formach ma charakter globalny.

11. Elias, który objawił się wśród was jako zwiastun mojego objawienia poprzez ludzki rozum, nie przybył tylko do tej krainy, w której mieszkacie. Wędrował z jednego miejsca na ziemi do drugiego, zwiastując Nowy Czas i ogłaszając nadejście Królestwa Niebieskiego.

12. Ze wszystkich stron rozlegały się wołania, które zwiastowały wam moje przyjście: wstrząśnięta natura poruszała ziemią, nauka dziwiła się w obliczu nowych objawień, świat duchowy* rzucał się na ludzi, a jednak ludzkość pozostawała głucha na te wołania, zwiastuny nowej epoki.

** Termin ten odnosi się do mieszkańców wyższych płaszczyzn pozaziemskich, duchów światła ze świata duchowego Boga.*

13. Potok boskiego światła spadł, aby wyciągnąć ludzi z ich ciemności. Ale oni – samolubni i zmaterializowani*, dalecy od dążenia do doskonalenia duszy, do moralnego ulepszenia swojego życia na Ziemi – wykorzystali to światło tylko po to, by stworzyć sobie trony i chwałę, wygody i przyjemności dla ciała, a także –

gdy uznali to za konieczne – broń, by zniszczyć życie swoich bliźnich. Ich oczy były oślepięte intensywnością mojego światła, a ich próżność stała się dla nich zgubą. Ale mówię wam, że właśnie dzięki temu światłu odnajdą prawdę, odkryją drogę i zostaną zbawieni.

** Oznacza to przeciwieństwo „duchowości”, czyli życie i myślenie człowieka skupione wyłącznie na tym, co materialne i cielesne.*

14. Ci, którzy potrafili przyjąć to światło w swoim umyśle i uznali je za boskie przesłanie, pozwolili, by ich sumienie kierowało ich krokami i służyło za wytyczną w ich działaniach. Mieli bowiem przeczucie, że Pan powrócił i że jest wśród ludzi.

15. Przedstawiciele różnych sekt i wyznań nie chcieli Mnie przyjąć; ich serca, ich duma i fałszywa wielkość uniemożliwiły im duchowe przyjęcie Mnie. Dlatego na całej ziemi powstały grupy, bractwa i stowarzyszenia tych, którzy odczuwają obecność Nowego Czasu, którzy szukają samotności, aby modlić się i przyjmować natchnienia Pana. (37, 76-81)

16. Istnieją wspólnoty religijne, które starają się przygotować na moje powtórne przyjście, nie wiedząc, że już jestem w drodze.

17. Wzywałem wszystkich, i zaprawdę, moje wezwanie oraz wieść, że obecnie objawiam się ludziom, dotarły do wszystkich zakątków ziemi, wraz ze świadectwami i dowodami, które o Mnie mówią: nawróceni grzesznicy, nawróceni niewierni, „umarli”, którzy zmartwychwstają, nieuleczalnie chorzy, którzy odzyskują zdrowie, oraz opętani, którzy zostają uwolnieni od zła.

18. Ale zastałem wielu głuchych, innych, którzy stali się próżni w swoim ziemskim prestiżu, a jeszcze innych zbyt bojaźliwych, by głosić moje objawienie jako Ducha Prawdy. Przyjmowałem i nauczałem wszystkich, którzy do Mnie przychodzili i ufali mojej miłości. (239, 17-19)

19. Z innych krajów przybędą do tego ludu rzesze ludzi, którzy będą was gorliwie wypytywać o duchowe wydarzenia, w których uczestniczyliście w tym czasie, a także o objawienia i proroctwa, które wam przekazałem.

20. W wielu częściach świata bowiem przyjęto moje przesłania, które mówią, że mój boski promień zstąpił w jednym miejscu na Zachodzie, aby przemówić do ludzkości tego czasu.

21. Gdy nadejdzie odpowiedni czas, będziecie świadkami, jak przybędą do was ludzie z innych ludów i narodów. Wtedy ludzie wielkich wyznań będą poruszeni tym, że to nie do nich się zwróciłem. (276, 45)

22. Jakże mało świat interesuje się moim nowym objawieniem! Jakże niewielu jest tych, którzy czuwają i oczekują Mnie, a jakże wielu śpi!

23. O tych, którzy żyją w oczekiwaniu na Mnie, mogę wam powiedzieć, że nie wszyscy przeczuwają rzeczywistą formę mojej obecności w tym czasie. Bo podczas gdy niektórzy, pod wpływem starych wyobrażeń religijnych, sądzą, że powracam na świat jako człowiek, inni wierzą, że muszą pojawić się w jakiejś

postaci widzialnej dla ludzkiego oka, a tylko nieliczni domyślają się prawdy i przeczuwają, że moje przyjsie ma charakter duchowy.

24. Podczas gdy jedni zastanawiają się, jaką postać przybiorę, o której godzinie lub w którym dniu ukażę się na ziemi i w jakim miejscu się pojawię, inni, nie myśląc o konkretnych formach pojawienia się ani o konkretnych momentach, mówią: „Mistrz jest już wśród nas, Jego światło, które jest Jego Duchem, otacza nas”.

25. Gdy to przesłanie dotrze do wszystkich serc, dla jednych będzie to chwila radości, ponieważ znajdą w nim potwierdzenie wszystkich swoich przeczuć i swojej wiary. Inni natomiast będą zaprzeczać prawdziwości mojego przesłania, ponieważ nie uznają go za zgodne z tym, co wierzyli, że się wydarzy, oraz ze sposobem, w jaki się to objawi. (279, 41-44)

Działalność Eliasza jako zwiastuna Pana

26. Sprawilem, że Eliaz powrócił w „Trzecim Czasie”*, a Ja jako Mistrz zapowiedziałem go w tamtym „Drugim Czasie” i powiedziałem: „Zaprawdę, Eliaz był wśród was, a wy go nie poznaliście. Powrócę na świat, ale zaprawdę, powiadam wam: przed Mną będzie Eliaz”.

** patrz rozdział 38.*

27. Ponieważ każde słowo Mistrza się spełnia, Eliaz przyszedł przede Mną w „Trzecim Czasie”, aby obudzić dusze, aby dać im przecucie, że godzina Ducha Świętego otworzyła swoje wrota, aby powiedzieć każdej duszy, że powinna otworzyć oczy, że powinna przygotować się do przekroczenia progu z Drugiego Wieku do Trzeciego. Aby manifestacja Eliasza w tym „Trzecim Czasie” była bardziej zrozumiała, pozwoliłem mu objawić się poprzez sprawiedliwego człowieka: Roque Rojas.

28. Eliaz oświecił duchowo tego człowieka z zaświatów, natchnął go, wzmocnił i prowadził na wszystkich jego drogach od początku do końca.

29. Lecz zaprawdę, nie mówię wam, że to on wybrał Roque Rojasa spośród ludzi. Ja go wybrałem, posłałem jego duszę przygotowaną przez moje miłosierdzie. Dałem mu ciało, które również przygotowałem, a wy wiecie, że był pokorny, że Ojciec dzięki jego pokorze i cnotom dokonał wielkich dzieł. Był prorokiem, głosicielem, widzącym i przewodnikiem. Wszystko to pozostawił ludowi jako świetlany przykład.

30. Był wyśmiewany i szydzony przez swój własny lud, tak jak Mojżesz na pustyni, był prześladowany jak prorok Eliaz i musiał wycofać się na szczyty gór, aby tam modlić się za swój lud i wstawiać się za nim.

31. Podobnie jak jego Mistrz, był wyśmiewany i potępiany przez kapłanów i uczonych w Piśmie. Podobnie jak w przypadku jego Mistrza, tylko nieliczni wierzyli w niego, podążali za nim i otaczali go. Z jego rąk płynęły uzdrawiające

moce, dokonywały się cuda, które u jednych budziły wiarę, a u innych wywoływały zmieszanie. Dla niektórych z jego ust płynęły prorocze słowa, które spełniały się co do joty. Jego usta udzielały rad pełnych pociechy dla chorych serc. 32. Jego umysł był zdolny do przyjmowania wielkich inspiracji i potrafił popadać w zachwyt, podobnie jak umysły sprawiedliwych, apostołów i proroków. Jego duch potrafił oderwać się od tego świata i swojego ciała, aby wkroczyć w sferę duchową i pokornie dotrzeć do bram Tajemnej Skarbnicy Pana. Dzięki temu wzniesieniu duch Eliasza objawił się pierwszym świadkom, zanim jeszcze nadeszło światło Mistrza. (345, 57-58)

33. Roque Rojas zgromadził grupę mężczyzn i kobiet pełnych wiary i dobrej woli, i tam, w gronie jego pierwszych zgromadzeń, Elias objawił się poprzez umysł posłańca, mówiąc: „Jestem prorokiem Eliaszem, tym z Przemienienia na górze Tabor”. Udzielił swoim pierwszym uczniom pierwszych nauk, jednocześnie zwiastując im erę uduchowania i przepowiadając im, że wkrótce przyjdzie promień Boskiego Mistrza, aby objawić się swojemu ludowi.

34. Pewnego dnia, gdy skromne miejsce zgromadzeń w Roque Rojas było pełne wyznawców, którzy wierzyli słowom tego człowieka, Elias zstąpił, aby oświecić umysł swojego rzecznika, i zainspirowany przeze Mnie, namaścił siedmiu z tych wierzących, którzy mieli reprezentować lub symbolizować Siedem Pieczęci.

35. Później, gdy nadeszła obiecana chwila mojego objawienia, stwierdziłem, że spośród tych siedmiu wybranych tylko jedna czuwała w oczekiwaniu na przybycie czystego Oblubieńca, a sercem tym było serce Damiany Oviedo, dziewczicy, której umysł jako pierwszy mógł przyjąć światło boskiego promienia w nagrodę za jej wytrwałość i przygotowanie.

36. Damiana Oviedo reprezentowała Szóste Pieczęć*. Był to kolejny dowód na to, że światło Szóstej Pieczęci jest tym, które oświeca tę epokę. (1, 6-9)

** Termin ten, odnoszący się do Apokalipsy św. Jana, oznacza przedostatnią z „Siedmiu Pieczęci”, które należy rozumieć jako symbole 7 epok w ramach 3 okresów historii zbawienia (więcej na ten temat w rozdziale 38).*

37. Niewielu potrafiło naprawdę odczuć obecność Posłańca Bożego. Po raz kolejny był on głosem wołającym na pustyni i ponownie przygotowywał serca ludzi na zbliżające się przyjście Pana. W ten sposób złamano szóstą pieczęć, odsłonięto jej zawartość i wylała się ona na ludzkość jako strumień sprawiedliwości i światła. W ten sposób spełniło się wiele obietnic i prorocstw.

38. Elias, podobnie jak Jezus i Mojżesz, oświecił oczy waszego ducha, abyście mogli ujrzeć Ojca. Mojżesz nauczał was: „Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego”. Jezus powiedział wam: „Kochajcie się wzajemnie!” Elias nakazał wam okazywać coraz więcej współczucia bliźnim i zaraz dodał: „a ujrzycie mojego Ojca w całej Jego chwale” (81, 36-37).

39. Gdy ciemność, która otacza ludzkość, zniknie i w duszach zapanuje światło, poczną one nadejście nowej ery, ponieważ Eliasz powrócił do ludzi.

40. Ponieważ jednak nie byli w stanie go ujrzeć, konieczne było, aby jego Duch objawił się poprzez ludzkie pojmowanie i ukazał się przed widzącymi w tej symbolicznej postaci proroka Eliasza: ponad chmurami w swoim ognistym rydwanie.

41. Elias przyszedł w tym czasie jako zwiastun, aby przygotować moje przyjście. Przyszedł jako prorok, aby zwiastować wam nową erę wraz z jej zmaganiem i próbami, ale także z mądrością swoich objawień. Przybywa ze swoim rydwanem światła, aby zaprosić was do wejścia na niego, aby unieść was ponad chmury i zaprowadzić do Duchowej Ojczyzny, gdzie panuje pokój. Zaufajcie mu jako Dobremu Pasterzowi, podążajcie za nim duchowo, tak jak lud w „Pierwszym Czasie” podążał za Mojżeszem. Módlcie się, aby pomógł wam w wypełnieniu waszego zadania, a jeśli chcecie naśladować go, czyńcie to. (31, 58-59)

42. Elias, duch wielkiej mocy, który nie został rozpoznany przez ludzkość, zawsze był moim poprzednikiem. Dzisiaj przyszedł po raz kolejny, aby przygotować Oznakowanych*, którzy służyli Mi jako głosiciele, a także wszystkich ludzi.

** Oznakowani (hiszp. marcados) lub zapieczętowani (Ap. św. Jana, rozdz. 14, 1-5) to wybrani przez Chrystusa, którzy otrzymali od Niego znak Trójcy Świętej na czołach. (Więcej na ten temat w rozdz. 39, ostatni akapit)*

43. Jeśli będziecie się przygotowywać i studiować moje nauki, aby poznać moją wolę, Eliasz przyjdzie wam z pomocą i będzie dla was oparciem oraz przyjacielem.

44. Eliasza jest (jednym z) boskich promieni, który oświeca i prowadzi wszystkie istoty oraz kieruje je do Mnie. Kochajcie go i czcijcie jako waszego pioniera i orędownika. (53, 42-44)

45. Prorok Elias, poprzednik i zwiastun „Trzeciego Czasu”, wstawia się za swoją owczarnią, modli się za tych, którzy nie potrafią się modlić, i swoim płaszczem zakrywa hańbę grzesznika w nadziei na jego odrodzenie. Elias przygotowuje swoje zastępy, swoje armie, aby walczyć z ciemnością, która powstała z powodu niewiedzy, grzechu, fanatyzmu i materializmu ludzkości. (67, 60)

46. Teraz zadaniem wszystkich, którzy są już przygotowani i przebudzeni, jest głoszenie wyzwolenia świata. Pamiętajcie, że Elias, Obiecany na ten czas, przygotowuje obecnie wszystko, aby wybawić narody ziemi, zniewolone przez materializm, spod władzy faraona, tak jak niegdyś uczynił to Mojżesz w Egipcie z plemionami Izraela.

47. Powiedzcie swoim bliźnim, że Elias objawił się już poprzez ludzki rozum, że jego obecność była w Duchu i że nadal będzie oświecał drogę wszystkich narodów, aby mogli iść naprzód.

48. Wasz Pasterz ma za zadanie sprowadzić wszystkie stworzenia na ich prawdziwą drogę, niezależnie od tego, czy należy ona do sfery duchowej, moralnej czy materialnej. Dlatego mówię wam, że błogosławione będą narody, które poprzez Eliasza otrzymają wezwanie swojego Pana, ponieważ pozostaną zjednoczone przez prawo sprawiedliwości i miłości, które przyniesie im pokój jako owoc ich zrozumienia i braterstwa. Tak zjednoczone zostaną poprowadzone na pole bitwy, gdzie będą walczyć przeciwko zepsuciu, materializmowi i kłamstwu.

49. W tej walce ludzie tych czasów doświadczą nowych cudów i pojmą duchowy sens życia — ten, który mówi o nieśmiertelności i pokoju. Przestaną się nawzajem zabijać, ponieważ uświadomią sobie, że tym, co muszą zniszczyć, jest ich niewiedza, egoizm i zgubne namiętności, z których wyniknęły ich upadki i nieszczęścia — zarówno materialne, jak i duchowe. (160, 34-36)

50. Elias jest promieniem Bożym, którego światłem rozprasza waszą ciemność i wyzwala was z niewoli obecnego czasu, który jest czasem grzechu, i który poprowadzi wasze dusze przez pustynię, aż dotrą do „Ziemi Obiecanej” w łonie Boga. (236, 68)

Rozdział 3 – Duchowe Słońce powtórnego przyjścia Chrystusa

Przyjście Pana

1. Jestem obecny wśród ludzkości w czasach, gdy nowe odkrycia zmieniały życie ludzi, i sprawiam, że moja obecność wśród was jest odczuwalna z tą samą pokorą, jaką niegdyś we Mnie rozpoznawaliście.

2. „Słowo” Boże nie stało się ponownie człowiekiem, Chrystus nie narodził się ponownie w ubóstwie stajenki — nie; nie jest już bowiem konieczne, aby ciało świadczyło o mocy Boga. Jeśli ludzie sądzą, że to ciało jest Bogiem, który przyszedł na świat, to są w błędzie. Obecność Boga jest duchowa, uniwersalna, nieskończona.

3. Gdyby wszystko, co ludzie osiągnęli w tym czasie, mieściło się w granicach tego, co sprawiedliwe, dozwolone i dobre, nie byłoby konieczne, abym zstąpił, by ponownie do was przemówić. Ale nie wszystkie dzieła, które przedstawia Mi ta ludzkość, są dobre: jest wiele wykroczeń, wiele niesprawiedliwości, wiele zboczeń i złych uczynków. Dlatego konieczne było, aby moja troskliwa miłość obudziła człowieka, gdy był on najbardziej pogrążony w swojej pracy, aby przypomnieć mu, o jakich obowiązkach zapomniał i Komu zawdzięcza wszystko, co jest i co jeszcze będzie.

4. Aby stać się słyszalnym dla zmaterializowanej ludzkości, która nie mogła Mnie usłyszeć z ducha do ducha, musiałem posłużyć się jej darami i zdolnościami duchowymi, aby objawić się poprzez zdolności rozumowe człowieka.

5. Wyjaśnienie tego, dlaczego „zstępuję”, aby się wam objawić, jest następujące: ponieważ nie byliście w stanie wznieść się, aby prowadzić rozmowę z waszym Panem z ducha do ducha, musiałem zejść o jeden stopień niżej, to znaczy z tego, co duchowe, z tego, co boskie, dokąd jeszcze nie możecie dotrzeć. Musiałem wówczas skorzystać z waszego organu rozumowego, który ma swoje miejsce w ludzkim mózgu, i przekazać moją boską inspirację w ludzkie słowa i materialne dźwięki.

6. Człowiek potrzebuje poszerzonej wiedzy, a to Bóg przychodzi do człowieka, aby powierzyć mu mądrość. Jeśli wybrany środek mojego krótkiego objawienia poprzez narząd rozumowy tych rzeczników nie wydaje się wam godny, to mówię wam w prawdzie, że przesłanie przekazywane przez nich jest bardzo wielkie. Wolelibyście, aby moje objawienie się ludziom odbyło się z pompą i ceremoniami, które wywarłyby wrażenie, ale które w rzeczywistości, z punktu widzenia Ducha, byłyby próżne, ponieważ nie zawierają prawdziwego światła.

7. Mógłbym przyjść wśród błyskawic i burz, aby uczynić moją moc odczuwalną; ale jakże łatwo byłoby wtedy człowiekowi wyznać, że nadeszła obecność Pana! Czyż jednak nie sądzicie, że wtedy strach powróciłby do waszych serc, a wraz z nim poczucie czegoś niezrozumiałego? Czy nie sądzicie, że każde uczucie miłości do Ojca zamieniłoby się jedynie w strach przed Jego sprawiedliwością? Powinniście jednak wiedzieć, że Bóg, choć jest wszechmocną siłą, nie pokona was tą mocą, nie narzuci się wam nią, lecz inną mocą, a jest nią miłość.

8. To Boski Duch przemawia dziś do wszechświata. To On wnosi światło do wszystkiego, czego w innych czasach nie rozpoznaliście jasno. On jest świtem nowego dnia dla wszystkich ludzi, ponieważ uwolni was od fałszywych lęków, usunie wasze wątpliwości, aby uwolnić waszą duszę i umysł.

9. Mówię wam: gdy poznacie istotę moich nauk i sprawiedliwość moich praw, dostrzeżecie również granice, które narzuciły wam wasze wyobrażenia i uniemożliwiły wam wyjście poza skromne poznanie prawdy.

10. To już nie strach ani lęk przed karą powstrzymają was przed poszukiwaniem i odkrywaniem. Tylko wtedy, gdy naprawdę zechcecie poznać to, co dla was jest niepojęte, wasze sumienie zabroni wam tej drogi; musicie bowiem wiedzieć, że człowiekowi nie przysługuje cała prawda i że powinien on pojąć z niej tylko tę część, która mu odpowiada.

11. Ludzie: Jeśli moje przyjście zostało zapowiedziane w taki sposób, że nastąpi pośród wojen, szalejących sił natury, epidemii i chaosu, to nie stało się tak dlatego, że Ja wam to wszystko sprowadziłem; stało się tak, ponieważ moja obecność byłaby pomocna dla ludzkości właśnie w tej godzinie kryzysu.

12. Oto spełnienie wszystkiego, co zostało powiedziane o moim powrocie. Przychodzę do ludzi, podczas gdy świat zмага się ze śmiercią, a Ziemia w agonii drży i trzęsie się, aby utorować drogę nowej ludzkości. Dlatego wezwanie Boga w „Trzecim Czasie” jest wezwaniem miłości – miłości, która niesie w sobie sprawiedliwość, braterstwo i pokój oraz do nich inspiruje.

13. Słowo Chrystusa kiedyś zakiełkowało w Jego uczniach, a w narodzie, który za nimi podążał, wyrosło jego ziarno. Jego nauka rozprzestrzeniła się, a jej sens dotarł do całego świata. Tak samo rozprzestrzeni się i dzisiejsza nauka, która zostanie przyjęta przez wszystkich tych, którzy są w stanie ją odczuć i zrozumieć. (296, 17-27, 35)

Wszyscy będą na Mnie patrzeć

14. Jezus rzekł do swoich uczniów: „Będę z dala od was tylko przez krótki czas – powrócę”. Następnie objawiono im, że ich Mistrz przyjdzie „na obłoku”, otoczony aniołami i zsyłający promienie światła na ziemię.

15. Oto jestem teraz „na obłoku”, otoczony aniołami, które są istotami duchowymi, objawiającymi się wśród was jako posłańcy mojej Boskości i wasi dobrzy doradcy. Promienie światła są moim Słowem, które przynosi wam nowe objawienia, które przepętnia mądrością każdy umysł.

16. Błogosławieni ci, którzy uwierzyli, nie widząc, bo to oni odczuwają moją obecność. (142, 50-52)

17. Człowiek odkryje prawdę za pomocą swojego ducha, wszyscy odczują moją obecność; bo już wtedy powiedziałem wam, że każde oko ujrzy Mnie, gdy nadejdzie na to czas.

18. Otóż ten czas, w którym żyjecie, jest właśnie tym, który został zapowiedziany przez moje Słowo i moich proroków z dawnych czasów, w którym wszyscy ludzie mają Mnie ujrzeć poprzez odczucia i zdolności swojego ducha.

19. Nie będzie konieczne, aby widzieli Mnie w ograniczonej ludzkiej postaci, aby móc powiedzieć, że Mnie widzieli, ale wystarczy, że ich duch Mnie odczuje, a ich rozum Mnie pojął, aby mogli całkowicie zgodnie z prawdą powiedzieć, że Mnie widzieli.

20. Miłość i wiara, a także inteligencja, potrafią spojrzeć nieskończenie dalej, niż są w stanie wasze oczy. Dlatego mówię wam, że nie jest konieczne, abym

ograniczał swoją obecność do ludzkiej postaci lub za pomocą jakiejkolwiek symbolicznej postaci, aby sprawić, byście Mnie ujrzeli.

21. Ilu spośród tych, którzy widzieli Mnie w tamtej „Drugiej Erze” lub podążali za Mną, nawet nie wiedziało, kim byłem. Ilu natomiast, którzy nawet nie wiedzieli o tym, kiedy narodziłem się jako człowiek, ujrzeli Mnie w duchu, rozpoznali Mnie po moim świetle i cieszyli się moją obecnością dzięki swojej wierze.

22. Otwórzcie wszystkie swoje oczy i poprzez swoją wiarę udowodnijcie, że jesteście dziećmi światła. Wszyscy możecie Mnie ujrzeć, ale do tego niezbędna jest wasza dobra wola i wiara. (340, 45-51)

23. Mówię wam: jeśli ludzkość ta, z powodu swojej bezmiłości, odejścia od sprawiedliwości i dobra, będzie jeszcze bardziej przeciwko Mnie, pojawię się na jej drodze w pełnej chwale, tak jak uczyniłem to przed Saulusem, i sprawię, że usłyszysz mój głos.

24. Wtedy ujrzycie, jak wielu spośród tych, którzy – nie zdając sobie z tego sprawy – prześladowali Mnie, przemieni się i oświeceni wyruszy, by podążać za Mną ścieżkami dobra, miłości i sprawiedliwości.

25. Powiem im: Zatrzymajcie się, wędrowcy, i napijcie się z tego źródła krystalicznie czystej wody. Odpocznijcie od ciężkiej podróży życia, którą wam nałożyłem. Powierzcie Mi swoje troski i pozwólcie, by moje spojrzenie wniknęło głęboko w wasze dusze, bo chcę was napełnić łaską i pocieszyć. (82, 46)

26. Moja miłość sprawi, że najczulsze struny waszych serc zadrżą. Ale to zgodność z waszym sumieniem pozwoli wam usłyszeć mój boski koncert, a wielu z was ujrzy Mnie w duchowej postaci Jezusa.

27. Muszę wam zwrócić uwagę, że postać Jezusa nie jest najdoskonalszym sposobem, w jaki Mnie ujrzycie. Kiedy w przeszłości mówiłem wam: „Wszystkie oczy Mnie ujrzą”, dawałem wam do zrozumienia, że wszyscy poznacie prawdę, choć muszę wam powiedzieć, że ograniczę się zgodnie z rozwojem każdej duszy. Jednak gdy będziecie wspinać się po drabinie ku doskonałości, z pewnością ujrzycie Mnie w całej mojej chwale.

28. Nie próbujcie teraz wyobrażać sobie Mnie w żaden sposób. Zastanówcie się: jeśli wasz duch, choć jest ograniczony, jest esencją, jest światłem – jaką postać mógłby wówczas przybrać Uniwersalny Duch waszego Pana, który nie ma ani początku, ani końca? Pozostawcie to, co niezgłębione, w moim Księdze Boskiej Mądrości. (314, 69-70)

29. W moim Słowie „Drugiego Czasu” dałem wam do zrozumienia, że ponownie przyjdę do was, że moje duchowe zastępy zejdą wraz ze Mną. Ale ludzkość nie rozumiała i nie zinterpretowała właściwie sensu mojego Słowa.

30. Dlatego każda wspólnota religijna oczekuje Mnie w swoim gronie, dlatego oczekują, że ujrzą Mnie swoimi śmiertelnymi oczami; jednak ci, którzy teraz oczekują Mnie w ten sposób, to ci sami, którzy niegdyś zaprzeczali, że Jezus jest Mesjaszem, i uważali Go za marzyciela.

31. Dzisiaj mówię wam, moim uczniom: nadejdzie chwila, w której ujrzycie Mnie w całej mojej chwale. W tym czasie ziemia i jej mieszkańcy zostaną oczyszczeni, a cnota i piękno duszy przywrócone. Ból zniknie, a wszystko stanie się błogością, będzie nieskończonym „dniem” bez końca dla was. Czy nie chcecie ujrzeć tych cudów? Czy nie chcecie, aby wasze dzieci mogły rozmawiać z moim Duchem i stworzyć świat pokoju, wolny od grzechu? (181, 74, 81)

32. Gdyby ludzkość potrafiła zgłębić proroctwa Pierwszego i „Drugiego Czasu”, nie byłaby zdezorientowana w obliczu ich spełnienia. To samo miało miejsce w „Drugim Czasie”, kiedy Mesjasz narodził się wśród ludzi, tak samo jak dzieje się to teraz, gdy przyszedłem w Duchu.

33. Sens mojego nauczania jest taki sam w obu czasach. Przygotowuje was ono do tego, abyście z tego życia uczynili pełen miłości, choć przemijający dom, w którym ludzie uważają się za braci i siostry, traktują się tak i okazują sobie wzajemnie ciepło prawdziwego braterstwa.

34. Przygotujcie również duszę do wkroczenia po tym życiu do tych światów lub siedzib, które Pan przygotował dla swoich dzieci. Pragnę, abyście, gdy do nich dotrzecie, nie czuli się obco, ale aby wasza duchowość i wasza wewnętrzna wiedza pozwoliły wam postrzegać wszystko, co spotkacie, tak jakbyście już wcześniej tam byli. Będzie w tym wiele prawdy, jeśli już tutaj pozostajecie w kontakcie z tym, co duchowe, poprzez modlitwę. (82, 9-10)

35. Jestem wędrowcem, który puka do drzwi waszych serc. Pukam, a wy nie wiecie, kto to jest; otwieracie i nie rozpoznajecie Mnie. Jestem jak wędrowiec, który przybywa do wsi i nie ma nikogo, kto by go znał, jak obcokrajowiec, który wkracza do obcego kraju i nie jest rozumiany w swoim języku. Tak właśnie czuję się wśród was. Kiedy poczujecie moją obecność? O ludzie, kiedy rozpoznacie Mnie, tak jak w swoim czasie Józef został rozpoznany przez swoich braci w Egipcie? (90, 1)

Rozdział 4 – Nauczanie poprzez boskie objawienia

Źródło objawień

1. Przemawia do was „Słowo”, które zawsze było w Bogu, to samo, które było w Chrystusie i które znacie dzisiaj dzięki Duchowi Świętemu; albowiem „Słowo” jest słowem, jest prawem, jest przestaniem, jest objawieniem, jest mądrością. Jeśli usłyszeliście „Słowo” poprzez słowa Chrystusa, a teraz przyjmujecie je dzięki natchnieniu Ducha Świętego – zaprawdę, powiadam wam, to głos Boga usłyszeliście. Albowiem jest tylko jeden Bóg, tylko jedno Słowo i tylko jeden Duch Święty. (13, 19)

2. Czy wiecie, jakie jest źródło tego światła, które tkwi w słowach wypowiedzianych przez usta głosicieli? Jego źródłem jest dobro, boska miłość, uniwersalne światło, które pochodzi od Boga. Jest to promień lub iskra tego Światła Wszechświata, które daje wam życie — jest częścią nieskończonej mocy, która porusza wszystko i dzięki której wszystko wibruje, pulsuje i nieustannie krąży po swoich torach. To jest to, co nazywacie boskim promieniowaniem, to jest światło Boskiego Ducha, które oświeca i ożywia dusze. (329, 42)

3. W tej chwili przemawia do was Ten, który zawsze przychodził na wasze zbawienie: Chrystus, boska obietnica, który stał się człowiekiem w Jezusie w „Drugim Czasie”, Boskie Słowo, które stało się słowem ludzkim; Duch Miłości, Światła, Mądrości, ograniczony w promieniu, który poprzez Ducha dotyka duszy i umysłu człowieka, aby go nauczyć przekazywania moich myśli. (90, 33)

4. Jestem Chrystusem, którego prześladowano, znieważano i uczyniono oskarżonym na tym świecie. Po wszystkim, co Mi uczyniliście w „Drugim Czasie” w Jezusie, przychodzę do was, aby po raz kolejny udowodnić wam, że wam przebaczyłem i was kocham.

5. Nagiego przybiliście Mnie do krzyża i tak samo powracam do was; nie ukrywam bowiem przed waszymi oczami mojego Ducha i mojej Prawdy za zasłoną hipokryzji lub kłamstwa. Abyście jednak mogli Mnie rozpoznać, musicie najpierw oczyścić swoje serca. (29, 27-28)

6. Dzisiaj mówię wam: Oto Mistrz – ten, którego ludzie nazywali Rabinem z Galilei. Daję wam naukę wiecznie aktualną, naukę miłości. Uczta, na którą was dzisiaj zapraszam, jest duchowa, podobnie jak chleb i wino z „”. Ale dzisiaj, tak jak dawniej i jak zawsze, Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem. (68, 33)

Miejsca objawień i odbiorcy objawień

7. Pamiętajcie, że jestem „Słowem” Ojca; że boska esencja, którą otrzymujecie w tym Słowie, jest światłem tego Ducha Stwórczego; że w każdym z was pozostawiłem część mojego Ducha.

8. Jednak gdy widzicie ubóstwo otaczające zgromadzenie, które właśnie Mnie słucha, oraz skromność pomieszczenia, w którym się zgromadziliście, pytacie Mnie w duchu: „Mistrzu, dlaczego nie wybrałeś sobie na swoje objawienie w tym

czasie jednej z tych wielkich świątyń lub katedr, gdzie mogłyby zostać Ci ofiarowane bogate ofiarze i uroczyste ceremonie, godne Ciebie?”

9. Odpowiadam tym sercom, które tak myślą o swoim Mistrzu: to nie ludzie doprowadzili Mnie do tej ubóstwa. Sam wybrałem sobie na miejsce mojego działania skromne mieszkanie w ubogiej dzielnicy waszego miasta, aby w ten sposób uświadomić wam, że nie materialnych danin ani zewnętrznych ofiar szukam u was, lecz wręcz przeciwnie: wróciłem właśnie po to, by ponownie głosić pokorę, abyście w niej odnaleźli uduchowanie. (36, 24-25)

10. Niektórzy nie wierzą w moją obecność, ponieważ przeciwstawiają jej ubóstwo i skromność tych miejsc zgromadzeń oraz niepozorność głosicieli, przez których się objawiam. Gdyby jednak tacy wątpiący studiowali życie Chrystusa, rozpoznali by, że On nigdy nie szukał widowisk, hołdów ani bogactw.

11. Miejsca te mogą być tak ubogie i skromne, jak stajenka i słoma, na której kiedyś się narodziłem. (226, 38-39)

12. Nie myślcie, że dopiero w ostatniej chwili wybrałem ten naród na miejsce mojego nowego objawienia. Wszystko było zaplanowane od wieczności. Ta ziemia, ta rasa, wasze dusze zostały przeze Mnie przygotowane, tak samo jak czas mojej obecności został z góry ustalony przez moją wolę.

13. Postanowiłem rozpocząć moje objawienia wśród najmniejszych, wśród tych, którzy zachowali czystość umysłu i duszy. Następnie pozwoliłem, aby wszyscy przyszli do Mnie, ponieważ przy moim stole nie ma ani różnic, ani uprzywilejowań. Moje Słowo zesłane na ten lud było proste i skromne w formie, dostępne dla was, ale jego treść, pełna jasności, była głęboka dla waszego ducha, ponieważ Ja, choć jestem skarbnicą wszelkiej wiedzy, zawsze wyrażam się i objawiam w sposób prosty i jasny. Nie jestem dla nikogo tajemnicą; tajemnica i misterium są dziećmi waszej niewiedzy. (87, 11-12)

14. Pierwsi, którzy Mnie słuchali, traktowali Moje dzieło jak drzewo, odcinając pierwsze gałęzie, aby przesadzić je w różne miejsca. Jedni dobrze interpretowali Moje nauki, inni zboczyli z drogi.

15. Małe były grupy, które gromadziły się w cieniu skromnych sal zgromadzeń. Gdy jednak stały się one liczniejsze, a rzesze ludzi powiększyły się, wezwałem ich do zjednoczenia, aby wszyscy uznali się za uczniów jednego Mistrza i nauczali w ten sam sposób; aby ziarno nie było siane według własnego uznania „robotników”*, lecz zgodnie z boską wolą.

** Odniesienie do przypowieści Jezusa o „robotnikach w winnicy”.*

16. Przed Duchową Arką Nowego Przymierza tłumy ludzi ślubowały poddanie się, posłuszeństwo i dobrą wolę; ale gdy z wielką siłą nadeszły huragany i trąby powietrzne, a gałęzie drzewa zaczęły się łamać, niektórzy osłabli, podczas gdy inni pozostali niezachwianie wytrwali i nauczali nowych „robotników”, jak uprawiać „pola”.

17. Niektórzy, którzy rozpoznali wielkość tego objawienia, zamierzali zagłębiać się w moje tajemnice bardziej, niż jest to moją wolą, aby przyswoić sobie wiedzę i moc, które miałyby uczynić ich lepszymi od innych; jednak bardzo szybko stanęli przed moją sprawiedliwością.

18. Inni, którzy nie potrafili dostrzec wielkości tego dzieła w jego czystości i prostocie, przejęli od sekt i kościołów obrzędy, symbole i ceremonie, sądząc, że w ten sposób nadadzą moim objawieniom uroczystości. (234, 27-30)

19. Odkąd to objawienie zaczęło się ujawniać, wasz duch został oświecony moim nauczaniem, choć pojawili się również niewierni – zarówno wśród tych, którzy wykształcili swój umysł, jak i wśród niewykształconych i nieświadomych.

20. Ileż argumentów, by zaprzeczyć temu objawieniu! Ileż prób, by zniszczyć to Słowo! Jednak nic nie powstrzymało biegu mojego przesłania — wręcz przeciwnie: im bardziej zwalczano to dzieło, tym bardziej rozpalano wiarę ludzi, a im więcej czasu mijało, tym większa stawała się liczba tych, przez których przekazuję moje Słowo.

21. Czego można się z tego nauczyć? Że ludzka moc nigdy nie będzie w stanie powstrzymać boskiej mocy przed realizacją jej zamierzeń.

22. Gdy lud gromadził się w tych miejscach zgromadzeń, czynił to zawsze bez lęku przed światem, zawsze pełen zaufania do mojej obecności i mojej opieki, a Ja udowodniłem mu, że jego wiara opierała się na prawdzie. (329, 28-30, 37)

23. W tej wspólnotce powstała nowa grupa apostołów, złożona z prostych i pokornych serc, które jednak były przepełnione miłością i wiarą, by pójść za Mną. Oczywiście nie zabrakło wśród nich nowego Tomasza, który musiał zobaczyć, by uwierzyć w moją obecność — nowego Piotra, który choć we Mnie wierzył, zaparł się Mnie ze strachu przed ludźmi, oraz nowego Judasza Iskarioty, który zdradził Mnie, sprzedając moje słowo i prawdę za pieniądze i pochlebstwa.

24. Rzesze tworzące ten lud nieustannie się powiększały i rozprzestrzeniały się po miastach, regionach i wioskach; a z tego ludu wyłonili się apostołowie prawdy i prawości, ofiarni pracownicy pełni gorliwości w nauczaniu swojego Pana oraz prorocy o czystym sercu, którzy głosili prawdę. (213, 72-73)

25. W moim nowym objawieniu zmieniłem wszystko: miejsca i środki głoszenia, aby usunąć niewiedzę, błąd i fałszywe interpretacje, jakie nadano moim wcześniejszym objawieniom. Tak jak słońce wschodzi na wschodzie, a w południe widzicie je w najwyższym punkcie, by potem obserwować, jak zachodzi na zachodzie, tak światło mojego Ducha w miarę upływu czasu przemieszczało się ze wschodu na zachód, abyście nie ograniczali mojej chwały i mojej mocy do określonych miejsc, ludzi lub ras. (110, 9)

26. Wystarczy Mi, że słyszy Mnie zaledwie garstka, gdyż to oni jutro przekażą o tym świadectwo swoim bliźnim. Wiem, że gdybym wezwał wszystkich ludzi, większość z nich nie przysłaby, ponieważ są zajęci sprawami tego świata.

Zaprzeczaliby Mi i uniemożliwialiby ludziom dobrej woli przyjście, by Mnie usłyszeć.

27. Tutaj, w odosobnieniu tych nieznaczących miejsc, w których się objawiam, pozwalam, by moje ziarno wyrosło. Łączę proste serca w wspólnoty, a gdy są już z dala od zgiełku materialistycznego życia, mówię im o miłości, o Wieczności, o Duchu, o prawdziwych wartościach ludzkich i duchowych, dzięki czemu sprawiam, że patrzą na życie przez pryzmat Ducha, a nie zmysłów.

28. Te dziecięce serca nazywam uczniami, a oni, którzy nigdy niczego nie posiadali, którzy nigdy nie byli zauważani przez swoich bliźnich, zostali napełnieni satysfakcją z tego, że zostali wezwani przeze Mnie, i zmartwychwstali do nowego życia. Podnieśli się z przekonaniem i uniesieniem, że mogą być pożyteczni swoim bliźnim, ponieważ Pan złożył w nich swoje objawienia i wskazał im drogę miłości.

29. Niektórzy mogą ich wykluczać i wyśmiewać, ponieważ nazywają się uczniami Jezusa — ale zaprawdę, powiadam wam, nawet jeśli odmówi się im tej łaski, nadal będą moimi uczniami. (191, 33-36)

30. Świat czeka, aż mój głos go zawoła; serce człowieka, choć martwe dla wiary, oczekuje, że zbliży się do niego głos Chrystusa i powie mu: „Wstań i chodź”.

31. „Umarli”, „niewidomi”, chorzy i wyrzutowie tworzą bardzo wielki lud. Przyjdę do nich, ponieważ ci, którzy cierpią duchowo lub fizycznie, są najbardziej otwarci na moją obecność. Wielcy tego świata — ci, którzy mają władzę, bogactwa i ziemskie chwały, nie wierzą, że mnie potrzebują i nie oczekują mnie: co bowiem mógłby im dać Chrystus, skoro twierdzą, że mają już wszystko? Być może jakieś dobra duchowe lub miejsce w wieczności? To ich nie interesuje!

32. To jest powód, dla którego szukałem tych rzeszy ubogich i chorych na ciele i duszy, aby głosić im moją naukę; ponieważ oni tęsknili za Mną, szukali Mnie. Było więc naturalne, że odczuli moją obecność, gdy nadszedł czas, abym ponownie objawił się ludzkości. (291, 32-34)

Przekazywanie boskich objawień

33. Kto wątpi w to objawienie poprzez ludzkie zdolności rozumowe, zachowuje się tak, jakby zaprzeczał swojej przewadze nad innymi stworzeniami — jakby zaprzeczał własnemu duchowi i nie chciał uświadomić sobie poziomu duchowego i rozumowego, który osiągnął poprzez nieskończoną liczbę prób, cierpień i zmagañ.

34. Zaprzeczanie, że objawiam się poprzez wasze zdolności umysłowe lub waszego ducha, oznacza zaprzeczanie samemu sobie i stawianie się na równi z niższymi stworzeniami.

35. Kto nie wie, że człowiek jest dzieckiem Boga? Kto nie wie, że nosi w sobie duszę? Dlaczego więc nie wierzyć, że między Ojcem a Jego dziećmi musi istnieć jeden lub kilka sposobów wzajemnego porozumiewania się?

36. Ponieważ jestem inteligencją, zwracam się do was poprzez wasze zdolności umysłowe; ponieważ jestem Duchem, zwracam się do waszego ducha. Jak jednak ci, którzy zaprzeczają mojemu objawieniu, mogą pojąć i przyjąć tę prawdę, skoro nigdy nie chcieli postrzegać Mnie jako Ducha i Go rozpoznać? W swoich sercach wykształcili wiele błędnych poglądów, takich jak przekonanie, że jestem boską istotą o ludzkiej postaci, którą trzeba symbolizować za pomocą symboli i obrazów, aby poprzez nie nawiązać ze Mną kontakt.

37. Na przestrzeni wieków ludzie, którzy szukali Mnie w ten sposób, przyzwyczaili się do milczenia swoich obrazów i rzeźb, przed którymi modlą się i odpowiadają obrzędy, a w ich sercach zrodziło się w końcu przekonanie, że nikt nie jest godny, by ujrzeć, usłyszeć lub poczuć Boga. Mówiąc, że jestem nieskończenie zbyt wysoki, by zbliżyć się do ludzi, wierzą oni, że oddają Mi pełen podziwu hołd. Jednak mylą się; bo kto twierdzi, że jestem zbyt wielki, by zajmować się tak małymi stworzeniami jak człowiek, jest ignorantem, który zaprzecza najpiękniejszej rzeczy, jaką mój Duch wam objawił: pokorze.

38. Jeśli wierzycie w Chrystusa, jeśli twierdzicie, że jesteście chrześcijanami, nie wolno wam żywić tak bezsensownych wyobrażeń, jak to, że nie jesteście godni, by wasz Pan zbliżył się do was. Czy zapomnieliście, że właśnie wasza wiara chrześcijańska opiera się na tym dowodzie boskiej miłości, że „Słowo” Boże stało się człowiekiem? Czyż mogło być bardziej namacalne i ludzkie zbliżenie, które bardziej odpowiadałoby pojmowaniu grzesznych i cielesnych ludzi o zaciemnionych duszach i słabym rozumie, niż to, w którym pozwoliłem im usłyszeć mój boski głos, który stał się słowem ludzkim?

39. Był to największy dowód miłości, pokory i współczucia dla ludzi, który przypieczętowałem krwią, abyście zawsze mieli przed oczami, że nikt nie jest godny Mnie, ponieważ właśnie dla tych, którzy najbardziej zagubili się w błocie, ciemności i występkach, pozwoliłem, by moje Słowo stało się człowiekiem i przelałem sok życia mojej krwi.

40. Dlaczego więc właśnie ci, którzy wierzą w to wszystko, zaprzeczają teraz mojej obecności i objawieniu? Dlaczego próbują twierdzić, że nie jest to możliwe, ponieważ Bóg jest nieskończony, a człowiek zbyt niski, zbyt nieistotny i niegodny? Zaprawdę, powiadam wam: kto zaprzecza mojemu objawieniu w tym czasie, zaprzecza również mojej obecności na świecie w tym „Drugim Czasie” oraz zaprzecza mojej miłości i mojej pokorze.

41. Dla was, grzeszników, to naturalne, że w swoim grzechu czujecie się daleko ode Mnie. Ja natomiast czuję, że im więcej popełniacie wykroczeń i im bardziej płamiecie swoją duszę, tym bardziej konieczne jest, abym zwrócił się do was, aby dać wam światło, wyciągnąć do was rękę, aby was uzdrowić i zbawić.

42. Wiedziałem, że gdy ponownie objawię się moim dzieciom, wielu mnie zaprze, i dlatego już wtedy zapowiedziałem moje powtórne przyjście; ale jednocześnie dałem do zrozumienia, że moja obecność będzie wtedy duchowa.

Jeśli jednak w to wątpicie, upewnijcie się na podstawie świadectwa tych czterech uczniów, którzy spisali moje słowa w Ewangeliach.

43. Oto jestem tutaj w Duchu i z jasnej „chmury” zsyłam wam moje Słowo, ucieleśniając je poprzez te głosy – jako przygotowujące nauczanie do tego objawienia, do którego wszyscy macie dojść: do dialogu z Duchem do Ducha. (331, 1-10, 13)

44. Boskie myśli zostały przekazane w słowa przez moich zachwyconych rzeczników, które połączone w zdania utworzyły i utrwaliły duchową naukę, 64 rozdział 4, pełną objawień i doskonałych pouczeń.

45. To jest obiecany Pocieszyciel, to jest ten zapowiadany Duch Prawdy, który nauczy was wszystkiego. Przygotowania już się rozpoczynają, nadchodzą czasy, w których będziecie potrzebować tego, który, ponieważ posiada siłę w swoim duchu, poprowadzi was szlachetnością i prostotą swojego serca, mądrością i miłosierdziem. (54, 51-52)

46. Moje nauczanie przychodzi do was, aby oświecić wasz umysł. Nie dziwcie się jednak sposobowi, w jaki przyszedłem do was w tym czasie; nie bądźcie tym zdezorientowani, ale nie pozwólcie też, aby stało się to rutyną.

47. Gdy moje Boskie Światło dociera do umysłu człowieka, który służy Mi jako głosiciel, gęstnieje ono w wibracje, które przekształcają się w słowa mądrości i miłości. Ile stopni niebiańskiej drabiny musi zejść mój Duch, aby dotrzeć do was w tej formie! Musiałem również wysłać wam mój „Świat Duchowy”, aby udzielił wam szczegółowego wyjaśnienia moich nauk. (168, 48)

48. Objawiam się poprzez ludzki organ rozumowy, ponieważ mózg jest „aparatem” doskonale stworzonym przez Stwórcę, aby w nim objawiała się inteligencja, która jest światłem duszy.

49. Ten „aparat” jest modelem, którego nigdy nie będziecie w stanie odtworzyć przy pomocy całej waszej nauki. Będziecie wykorzystywać jego formę i budowę jako wzór dla waszych dzieł, ale nigdy nie osiągniecie doskonałości, jaką mają dzieła waszego Ojca. Dlaczego więc wątpicie, że mogę korzystać z tego, co stworzyłem? (262, 40-41)

50. Przez wszystkie czasy moja miłość jako Mistrza była starannie ukierunkowana na nauczanie, którego potrzebowali ludzie, i zawsze przychodziłem do nich, aby przemawiać do nich zgodnie z ich duchową dojrzałością i rozwojem intelektualnym.

51. Przyszedłem do was, ponieważ widziałem, że ludzkie słowa i nauki, które stworzyliście, nie zaspokajają palącego pragnienia waszej duszy – pragnienia światła, prawdy, wieczności i miłości. Dlatego zagościłem wśród was i posługuję się pokornymi, nieświadomymi i niewykształconymi ludźmi, skłaniając ich do popadania w zachwyt umysłu i duszy, aby z ich ust płynęło przesłanie „Trzeciego Czasu”.